

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2007

Utgiven i Helsingfors den 8 februari 2007

Nr 108—109

INNEHÅLL

Nr		Sidan
108	Lag om ändring av lagen om utsläppshandel	297
109	Lag om användning av Kyotomekanismerna	318

Nr 108

Lag

om ändring av lagen om utsläppshandel

Given i Helsingfors den 2 februari 2007

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 30 juli 2004 om utsläppshandel (683/2004) 2 § 1 mom. 1 och 4 punkten, 3 §, 4 § 2 mom., 5 § 7 och 8 punkten, 7 § 2 mom., rubriken för 3 kap., 15 §, 17 § 2 mom. samt 32—35, 38, 40, 41, 49, 53 och 57 §, 61 § 1 och 2 mom. samt 67 och 71 §, samt *fogas* till 2 § 1 mom. en ny 5 punkt, till 5 § nya 9—15 punkter, en ny kapitelrubrik före 18 §, till lagen nya 3 b och 6 a kap. samt nya 54 a, 55 a och 64 a § som följer:

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på koldioxidutsläpp från följande verksamheter:

- 1) energisektorn
- a) förbränningsanläggningar med en tillförd effekt på mer än 20 megawatt, med undantag av förbränningsanläggningar för vilka i enlighet med bestämmelserna i miljö-tillstånd enligt miljöskyddslagen (86/2000) iaktas villkoren för förbränningsanläggningar för avfall,

- b) oljeraffinaderier,
- c) kokswerk,

4) skogsindustrin

- a) massafabrik,
- b) pappers- och kartongfabriker vilkas kapacitet överstiger 20 ton per dag,
- 5) övriga verksamheter
- a) förbränningsprocesser i eten- eller propenenheter vid en petrokemisk anläggning och i butadienenheter som är nära förbundna med dessa enheter, om förbränningsprocessernas sammanlagda tillförda effekt överstiger 20 megawatt,

RP 161/2006
EkUB 28/2006
RSv 265/2006

Europaparlamentets och rådets direktiv: 2003/87/EG; nr L 275, 25.10.2003, s. 32
Europaparlamentets och rådets direktiv: 2004/101/EG; nr L 338, 13.11.2004, s. 18

b) förbränningsprocesser vid tillverkning av stenudd och kimrök med en tillförd effekt på mer än 20 megawatt.

3 §

Sammanräkning av kapaciteten

Om samma verksamhetsutövare bedriver flera olika verksamheter som omfattas av samma underpunkt i 2 § 1 mom. i samma anläggning eller på samma förläggingsplats, räknas verksamheternas kapacitet samman. Huruvida verksamheterna omfattas av tillämpningsområdet för denna lag avgörs utgående från den sammanräknade kapaciteten. När tillämpningsområdet skall avgöras räknas verksamheterna i 2 § 1 mom. 1 punkten underpunkt a och 5 punkten underpunkt a och b samman.

Sammanräknade kapaciteter av sådana verksamheter som har samma verksamhetsutövare när lagen på träder i kraft, hör under utsläppshandelsperioden 2005—2007 till lagens tillämpningsområde till utgången av utsläppshandelsperioden, också om verksamhetsutövaren för en eller flera verksamheter byts. Till tillämpningsområdet för lagen till utgången av ifrågasvarande period hör under de följande utsläppshandelsperioderna de sammanräknade kapaciteterna av sådana verksamheter som under den aktuella utsläppshandelsperioden omfattas av beslutet om beviljande av utsläppsrätter enligt 37 § eller ett beslut om beviljande av utsläppsrätter för en ny deltagare enligt 41 §, också om verksamhetsutövaren för en eller flera verksamheter byts. Bestämmelser om verksamhetsutövarnas skyldigheter ingår i 6 §.

4 §

Tillämpningen av lagen på anläggningar som anslutits till ett fjärrvärmenät

De anläggningar som avses i 1 mom. inbegrips i förslaget till nationell fördelningsplan som avses i 34 §. Godkännande av kommissionen söks i samband med den anmälan som avses i 36 § samt vid behov efter det att ett

beslut som avses i 37 och 41 § har fattats. Om kommissionen under en tidigare utsläppshandelsperiod har godkänt att en anläggning inbegrips i systemet för handel med utsläppsrätter söks inget nytt godkännande av kommissionen, om inte kommissionen särskilt kräver det.

5 §

Definitioner

I denna lag avses med

7) *en mängd som motsvaras ett ton koldioxid* eller *ett ton koldioxidekvivalenter* ett ton koldioxid eller en mängd av någon annan växthusgas som har motsvarande potential för global uppvärmning,

8) *klimatkonventionen* Förenta Nationernas ramkonvention om klimatförändring (FördrS 61/1994),

9) *avtalspart i bilaga I* en avtalspart som är nämnd i bilaga I till klimatkonventionen och som har ett kvantifierat åtagande om begränsning av utsläpp eller skyldighet att minska utsläpp i enlighet med Kyotoprotokollet till klimatkonventionen (FördrS 13/2005) samt som har ratificerat Kyotoprotokollet,

10) *projektverksamhet* sådan verksamhet som en eller flera av avtalsparterna i bilaga I har godkänt i enlighet med artiklarna 6 eller 12 i Kyotoprotokollet till klimatkonventionen och de beslut som antagits i enlighet med Kyotoprotokollet,

11) *utsläppsminskning* en räkneenhet som härrör från en utsläppsminskning som uppnåtts genom projektverksamhet genomförd i en annan stat som är nämnd i bilaga I till klimatkonventionen och som har utfärdats i enlighet med artikel 6 i Kyotoprotokollet till klimatkonventionen och de beslut som antagits i enlighet med Kyotoprotokollet,

12) *certifierad utsläppsminskning* en räkneenhet som härrör från en utsläppsminskning som uppnåtts genom projektverksamhet genomförd i en stat som inte omfattas av bilaga I till klimatkonventionen och som har utfärdats i enlighet med artikel 12 i Kyotoprotokollet till klimatkonventionen och de beslut som antagits i enlighet med Kyotoprotokollet,

13) *projektenhet* en utsläppsminskningssenheter och certifierad utsläppsminskning,

14) *kommissionens registerförordning* kommissionens förordning (EG) nr 2216/2004 om ett standardiserat och skyddat registersystem i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG och Europaparlamentets och rådets beslut 280/2004/EG, samt med

15) *utsläppshandelsmyndighet* Energi-marknadsverket.

7 §

Behovet av tillstånd

Under utsläppshandelsperioderna 2005—2007 och 2008—2012 skall tillstånd sökas endast för koldioxidutsläpp.

3 kap.

Förslag till nationell fördelningsplan och fördelningsmetoden för utsläppsrätterna

15 §

Fördelningsmetod

Under utsläppshandelsperioderna 2005—2007 och 2008—2012 delas utsläppsrätterna gratis ut till verksamhetsutövarna.

17 §

Indelandet av anläggningarna i undergrupper

En anläggnings utsläppsrätter beräknas särskilt för delarna i anläggningen eller dess produktion och anläggningens totala utsläppsrätter erhålls av summan av de särskilt beräknade utsläppsrätterna. Indelas en anläggning eller dess produktion i flera undergrupper som avses i 18 eller 31 a §, beräknas utsläppsrätterna särskilt för varje del av anläggningen eller dess produktion enligt fördelningskriterierna för den undergrupp de hör till.

3 a kap.

Fördelningskriterierna för utsläppsrätterna för utsläppshandelsperioden 2005—2007

3 b kap.

Fördelningskriterierna för utsläppsrätterna för utsläppshandelsperioden 2008—2012

31 a §

Undergrupperna i förslaget till nationell fördelningsplan

För förslaget till nationell fördelningsplan samt beviljandet av utsläppsrätter för utsläppshandelsperioden 2008—2012 delas delarna i en anläggning och dess produktion in i följande undergrupper:

A) industriella processer med råvaruutsläpp eller bränslerelaterade utsläpp i eller nära förbundna med processen samt övriga förbränningsprocesser inom ståltillverkning,

B) anläggningar som drivs med bränslen och som huvudsakligen producerar värme eller ånga för industrins produktionsprocesser samt anläggningar som drivs med bränslen och som huvudsakligen producerar värme eller ånga för industrins produktionsprocesser och värme eller ånga för elproduktion på samma produktionsställe (*industrins kombianläggningar*),

C) anläggningar som drivs med bränslen och som producerar värme eller ånga för leverans huvudsakligen till ett värmedistributionsnät utanför produktionsstället och vidare för slutlig förbrukning (*fjärrvärme*), samt anläggningar som drivs med bränslen och som producerar värme eller ånga för elproduktion på produktionsstället och värme för leverans huvudsakligen till ett värmedistributionsnät utanför produktionsstället och vidare för slutlig förbrukning (*kombianläggningar*),

D) förbränningsanläggningar som levererar ånga till en ångturbin på samma produktionsställe vilken huvudsakligen har byggts för elproduktion (*kondenskraftverk*), samt den andel som skall räknas som kondenskraft i kombianläggningar,

E) elproducerande topp- och reservkraftverk, andra anläggningar som tillfälligt producerar små mängder el samt kompressorstationer i naturgasnätet; konventionella kondenskraftverk, som ursprungligen har byggts för annat ändamål än som reservkraftverk och som senare har överförts eller behållits som anläggning av reservkraftverkstyp skall dock höra till undergrupp D.

31 b §

Definitioner som gäller den nationella fördelningsplanen

I förslaget till nationell fördelningsplan för utsläppshandelsperioden 2008—2012 avses med

1) *koefficienten för specifika utsläpp* relationstalet mellan koldioxidutsläppen från de fossila bränslen och torv eller råvaror som en anläggning, panna eller motsvarande förbränningsanläggningens enhet använder under ett år och dessa bränslen värmevärde; koefficienten för specifika utsläpp från massa- och pappersindustrins anläggningar eller pannor utgörs av relationstalet mellan koldioxidutsläppen från de fossila bränslen och den torv dessa använder under ett år och summan av dessa bränslen värmevärde; i undergrupp A är koefficienten för de specifika utsläppen relationstalet mellan koldioxidutsläppen från de råvaror och bränslen anläggningen använder under ett år och den totala mängden produkter anläggningen producerar under ett år; om man inte kan skilja åt delprocessernas produktmängder, används den totala produktmängd anläggningen producerar,

2) *graddagstalet* den årliga skillnaden mellan utomhus- och inomhustemperaturen, vilken erhålls genom att skillnaden mellan den hypotetiska inomhustemperaturen (+17 °C) för varje dygn under året och utomhustemperaturen för varje dygn under året räknas ihop, om dygnets medeltemperatur är under 12 °C på hösten och under 10 °C på våren; som graddagstal för en anläggning används det genomsnittliga graddagstal för åren 1971—2000 som Meteorologiska institutet har fastställt för det storområde där anläggningen i fråga är belägen,

3) *en anläggningens produktionskapacitet*

den produktionsmängd inom den industriella produktionen som en anläggning kunde producera under ett år om den var i drift med en effekt på 100 procent 24 timmar i dygnet under 365 dagar; om produktionskapaciteten har stigit eller sjunkit under eller efter den utsläppsgrundande perioden, beräknas den genomsnittliga årskapaciteten genom att månadskapaciteterna räknas samman; om verksamhetsutövaren kan påvisa att dennes kapacitet bättre kan definieras och beräknas på basis av regler som är allmänt i användning i branschen än med definitionen ovan, används denna kapacitetsdefinition när utsläppsrätterna beräknas,

4) *koefficienten för kapacitetsutnyttjande* relationstalet mellan årsproduktionen av den industriella produkt med vilken den industriella processen i första hand är förbunden och den produktionskapacitet som fastställts för ett år,

5) *koefficienten för abonnerad effekt* det tal som erhålls när summan av de abonnerade effekterna i värmeavtal som före utgången av 2005 ingåtts mellan anläggningar anslutna till ett fjärrvärmenät och fjärrvärmekunder divideras med summan av de abonnerade effekterna i värmeavtal som ingåtts före utgången av 1997; om beräkningskriterierna för den abonnerade effekten har ändrats systematiskt mellan den 31 december 1997 och den 31 december 2005, beräknas den koefficient som motsvarar koefficienten för abonnerad effekt som förhållandet mellan den i enlighet med 31 g § 3 mom. temperaturkorrigerade fjärrvärmeproduktionen för 2005 och den temperaturkorrigerade fjärrvärmeproduktionen för 1998,

6) *förbränningsanläggningens enhet* panna, gasturbin och förbränningsmotor,

7) *kalkylerade utsläppsrätter* det antal utsläppsrätter som beräknas för varje anläggning och på vilket inte har tillämpats undergruppsspecifika koefficienter för effektivitet eller för nedskärning enligt 31 c § och inte heller anpassningskoefficienter enligt 31 s §.

När koldioxidutsläppen vid förbränningen av bränslen beräknas, används som utsläppskoefficienter för bränslena i första hand de koefficienter för specifika utsläpp och oxidationskoefficienter för bränslena som används i den nationella inventeringsrapport om ut-

släpp av växthusgaser (Greenhouse gas emissions in Finland 1990—2004, National Inventory Report to the UNFCCC, 27 May 2006) som Statistikcentralen publicerade den 27 maj 2006 och i andra hand de koefficienter som klimatpanelen på regeringsnivå (IPCC) har fastställt. Om en verksamhetsutövare på basis av de riktlinjer som kommissionen gett för övervakning och rapportering av utsläpp av växthusgaser (2004/156/EG) kan visa att det är motiverat att använda koefficienter som avviker från dem som har fastställts i Statistikcentralens inventeringsrapport eller IPCC:s riktlinjer, kan dessa koefficienter användas vid beräkningen av utsläppsrätterna för ifrågavarande verksamhetsutövares anläggning.

31 c §

Undergruppernas koefficienter för effektivitet och nedskärning

Vid beviljandet av utsläppsrätter multipliceras de kalkylerade utsläppsrätterna för undergrupperna A, B och E med följande koefficienter för effektivitet:

- 1) 0,95 för undergrupp A,
- 2) 0,90 för undergrupp B och E.

Vid beviljandet av utsläppsrätter multipliceras de kalkylerade utsläppsrätterna för undergrupperna C och D med följande koefficienter för nedskärning:

- 1) 0,80 för undergrupp C,
- 2) 0,33 för undergrupp D.

31 d §

Fördelningskriterierna för undergrupp A

De utsläppsrätter som skall beviljas för anläggningarna i undergrupp A för utsläppshandelsperioden 2008—2012 och som motsvarar ett år beräknas genom att koefficienten för den industriella processens genomsnittliga specifika utsläpp multipliceras med koefficienten för den industriella processens genomsnittliga kapacitetsutnyttjande. Anläggningarnas genomsnittliga produktionskapacitet år 2007 multipliceras med denna produkt och därefter multipliceras resultatet med koefficienten för effektivitet för undergrupp A,

0,95. Utsläppsrätterna för oljeraffinering beräknas i enlighet med bestämmelserna i 31 e §.

Koefficienten för det genomsnittliga kapacitetsutnyttjandet beräknas på fem årsakttagelser åren 1998—2002 så att den största och minsta koefficienten lämnas obeaktad och ett aritmetiskt medelvärde beräknas på de resterande tre koefficienterna.

Den genomsnittliga koefficienten för specifika utsläpp beräknas på fem årsakttagelser åren 1998—2002 så att den största och minsta koefficienten lämnas obeaktad och ett aritmetiskt medelvärde beräknas på de resterande tre koefficienterna.

Den genomsnittliga produktionskapaciteten år 2007 grundar sig på verksamhetsutövarens uppskattning. En ändring av produktionskapaciteten för år 2007 bör grunda sig på redan genomförda projekt eller på beslut som verksamhetsutövaren har fattat och som är bindande med tanke på realiserandet av ett projekt.

31 e §

Fördelningskriterierna för oljeraffinaderier

De utsläppsrätter som skall beviljas för oljeraffinering för utsläppshandelsperioden 2008—2012 och som motsvarar ett år beräknas genom att den genomsnittliga bränsleförbrukningen multipliceras med den genomsnittliga koefficienten för specifika utsläpp. Till detta antal utsläppsrätter fogas den väteproduktionsmängd som verksamhetsutövaren har uppskattat för år 2007 i ton multiplicerad med talet 5,6. Till det tal som erhålls på detta sätt skall fogas den mängd koldioxidutsläpp under 2007 som förorsakas av ökad bränsleförbrukning i raffinaderiet och är en följd av betydande ändringar i slutproduktens struktur som sammanhänger med raffinaderiförändringen, och denna summa skall multipliceras med koefficienten för effektivitet för undergrupp A, 0,95.

En anläggnings genomsnittliga bränsleförbrukning beräknas på fem årsakttagelser åren 1998—2002 så att det bränsle som använts vid väteproduktionen under motsvarande tid dras av från årsförbrukningen och av de erhållna talen lämnas den största och

minsta iakttagelsen obeaktad och ett aritmetiskt medelvärde beräknas på de resterande tre iakttagelserna.

Den genomsnittliga koefficienten för specifika utsläpp beräknas på fem årsiakttagelser åren 1998—2002 så att den största och minsta koefficienten lämnas obeaktad och ett aritmetiskt medelvärde beräknas på de resterande tre koefficienterna.

Mängderna koldioxidutsläpp under 2007 som härrör från väteproduktionen och den ökade bränsleförbrukningen som sammanhänger med raffinaderiförändringen grundar sig på verksamhetsutövarens uppskattning. En ändring av anläggningens verksamhet år 2007 skall grunda sig på redan genomförda projekt eller beslut som verksamhetsutövaren har fattat och som är bindande med tanke på realiserandet av ett projekt.

31 f §

Fördelningskriterierna för undergrupp B

De utsläppsrätter som skall beviljas för anläggningarna i undergrupp B för industrins energiproduktion och produktionen av el i anslutning därtill för utsläppshandelsperioden 2008—2012 och som motsvarar ett år beräknas genom att den genomsnittliga bränsleförbrukningen för industrins energiproduktion och produktionen av el i anslutning därtill multipliceras med den genomsnittliga koefficienten för specifika utsläpp. Utsläppsrätterna för massa- och pappersindustrins, metalltillverkningens samt den kemiska industrins anläggningar i undergrupp B beräknas genom att ovan erhållna produkt multipliceras med den kända relationen mellan kapaciteterna den 1 januari 2007 och den 30 juni 2000 i en industriell process som är nära anknuten till anläggningens energiproduktion. Det erhållna talet multipliceras med koefficienten för effektivitet för undergrupp B, 0,90.

Den genomsnittliga bränsleförbrukningen i en förbränningsanläggningens enhet beräknas på fem årsiakttagelser åren 1998—2002 så att den största och minsta iakttagelsen lämnas obeaktad och ett aritmetiskt medelvärde beräknas på de resterande tre iakttagelserna. I fråga om massa- och pappersindustrin beräknas bränsleförbrukningen endast i fråga om fossila bränslen och torv.

Från den årliga bränsleförbrukningen i en anläggning som hör till undergrupp B avdras det kalkylerade bränslebehovet för den kondensel som anläggningen producerar och härvid används värdet 0,4 som verkningsgrad. I fråga om produktionen av kondensel beräknas utsläppsrätterna i enlighet med fördelningskriterierna för undergrupp D.

Utsläppsrätterna för produktionen av kondensel i sådana anläggningar i massa- och pappersindustrin samt oljeraffineringen som hör till undergrupp B beräknas i enlighet med fördelningskriterierna för undergrupp B och det kalkylerade bränslebehovet för kondenselen avdras inte från årsiakttagelserna av bränsleförbrukningen. Utsläppsrätterna för produktionen av kondensel beräknas dock i enlighet med fördelningskriterierna för undergrupp D, om en anläggning i massa- och pappersindustrin eller oljeraffineringen som hör till undergrupp B är planerad för betydande produktion av kondensel.

Den genomsnittliga koefficienten för specifika utsläpp beräknas på fem årsiakttagelser åren 1998—2002 så att den största och minsta koefficienten lämnas obeaktad och ett aritmetiskt medelvärde beräknas på de resterande tre koefficienterna.

Om en anläggning som hör till undergrupp B har producerat fjärrvärme under åren 1998—2002, görs vid beräkningen av utsläppsrätterna för fjärrvärmens och motsvarande el från kombinerad produktion en sådan temperaturkorrigering som avses i 31 g § 3 mom. Om i genomsnitt över 20 procent av värme- och ångproduktionen åren 2002—2005 i en anläggning i undergrupp B har varit produktion av fjärrvärme, används dessutom koefficienten för abonnerad effekt vid beräkningen av utsläppsrätterna för fjärrvärmens och motsvarande el från kombinerad produktion.

Om en ny förbränningsanläggningens enhet har tagits i bruk efter 1998 på anläggningsplatsen för en anläggning som hör till undergrupp B och den nya anläggningens enhets andel av den sammanräknade energiproduktionen på anläggningsplatsen efter ibruktandet av enheten är över hälften, och de ersatta förbränningsanläggningens enheterna eller största delen av dem kvarstår i drift som reserv- eller spetslastanläggningar eller mot-

svarande, beräknas utsläppsrätterna för varje anläggning som tagits i bruk före den nya förbränningsanläggningsenheten separat så att den utsläppsgrundande perioden för nya förbränningsanläggningsenheter enligt 31 j § används som utsläppsgrundande period. I övrigt beräknas utsläppsrätterna i enlighet med 1—5 mom. Det som föreskrivs i detta moment tillämpas även när två eller flera förbränningsanläggningsenheter samtidigt har uppförts på anläggningsplatsen efter 1998.

Om det på anläggningsområdet för en anläggning som hör till undergrupp B har skett en betydande ändring i uppbyggnaden av energiproduktionen under åren 1999—2004 så att en förnyad panna, som har varit reservanläggning, har ändrats till huvudpanna och dess andel av den sammanräknade energiproduktionen på anläggningsplatsen efter ändringen utgör över hälften, kan anläggningens utsläppsrätter på ansökan av verksamhetsutövaren beräknas så att som utsläppsgrundande period för förbränningsanläggningsenheterna på anläggningsområdet används den utsläppsgrundande perioden enligt 31 j § för den ändrade förbränningsanläggningsenheten eller i fråga om anläggningsändringar som blivit färdiga efter den 19 augusti 2004 de tolv månader som följer på färdigställandet av anläggningsändringarna. I övrigt beräknas utsläppsrätterna enligt 1—5 mom.

31 g §

Behandlingen av ett fjärrvärmenät som en helhet

Utsläppsrätterna för anläggningar i undergrupp C som producerar fjärrvärme för samma fjärrvärmenät beräknas så att dessa anläggningar behandlas som en helhet. De utsläppsrätter som skall beräknas för fjärrvärmenätet för utsläppshandelsperioden 2008—2012 och som motsvarar ett år erhålls genom att den genomsnittliga bränsleförbrukningen för fjärrvärmenätet multipliceras med den genomsnittliga koefficienten för specifika utsläpp och den produkt som erhålls på detta sätt multipliceras med koefficienten för abonnerad effekt.

Den årliga bränsleförbrukningen för ett fjärrvärmenät erhålls när den årliga bränsle-

förbrukningen för fjärrvärmeproduktionen vid de förbränningsanläggningsenheter som levererat värme till fjärrvärmenätet och för den el som producerats i anslutning därtill räknas samman. Den årliga bränsleförbrukningen för fjärrvärmeproduktionen vid de förbränningsanläggningsenheter som producerar värme för fjärrvärmenätet och för den el som producerats i anslutning därtill erhålls när bränslena för den årliga industriella värmeproduktionen och den el som producerats i anslutning därtill samt den årliga kalkylerade bränsleförbrukningen för kondensel dras av från bränsleförbrukningen vid förbränningsanläggningsenheten. Den årliga bränsleförbrukningen för kondensel fastställs genom att värdet 0,4 används som verkningsgrad i fråga om produktionen av kondensel och genom att förbränningsanläggningsenhetens bränsleuppdelning under det aktuella året används som bränsleuppdelning i fråga om kondenselen.

Bränsleförbrukningen för en anläggnings fjärrvärmeproduktion och för den el som producerats i anslutning därtill korrigeras så att den motsvarar utomhustemperaturen på lång sikt genom att den multipliceras med en koefficient som erhålls när talet 0,65 multipliceras med förhållandet mellan det genomsnittliga graddagstalet åren 1971—2000 i det storområde där anläggningen är belägen och det verkliga årliga graddagstalet för den utsläppsgrundande perioden 1998—2002 och den produkt som erhålls på detta sätt ökas med 0,35.

Den genomsnittliga bränsleförbrukningen för ett fjärrvärmenät beräknas på fem årsiakttagelser som har beräknats enligt 2 och 3 mom. och som avser åren 1998—2002 så att den största och minsta iakttagelsen lämnas obeaktad och ett aritmetiskt medelvärde beräknas på de resterande tre iakttagelserna.

Den årliga koefficienten för specifika utsläpp för ett fjärrvärmenät erhålls genom att koldioxidutsläppen från fjärrvärmenätets fjärrvärmeproduktion och den el som producerats i anslutning därtill divideras med den årliga bränsleförbrukning för fjärrvärmenätet som fastställts enligt 2 mom. Den genomsnittliga koefficienten för specifika utsläpp för ett fjärrvärmenät beräknas på fem årsiakttagelser åren 1998—2002 så att den största

och minsta iakttagelsen lämnas obeaktad och ett aritmetiskt medelvärde beräknas på de resterande tre iakttagelserna.

Om en ny förbränningsanläggningsenhet som producerar baslast för fjärrvärme byggs i fjärrvärmenätet och den har beviljats utsläppsrätter i enlighet med fördelningskriterierna i 28 § innan ett beslut enligt 34 § har fattats om förslaget till nationell fördelningsplan för utsläppshandelsperioden 2008—2012, dras de kalkylerade utsläppsrätter för undergrupp C som i enlighet med 31 n § skall beräknas för fjärrvärmeproduktionen i en sådan förbränningsanläggningsenhet för utsläppshandelsperioden 2008—2012 av från de utsläppsrätter som skall beräknas för fjärrvärmenätet.

31 h §

Fördelningskriterierna per anläggning i undergrupp C

De utsläppsrätter som beräknats för ett fjärrvärmenät i enlighet med 31 g § inriktas på enskilda verksamhetsutövare i relation till hur mycket kalkylerade koldioxidutsläpp verksamhetsutövarnas förbränningsanläggningsenheter i fjärrvärmenätet har haft under de gemensamma verksamhetsåren 2002—2005. En verksamhetsutövaras kalkylerade koldioxidutsläpp under de gemensamma verksamhetsåren 2002—2005 erhålls genom att bränsleförbrukningen för verksamhetsutövarns fjärrvärmeproduktion och för den el som producerats i anslutning därtill under de gemensamma verksamhetsåren 2002—2005 multipliceras med den genomsnittliga koefficienten för specifika utsläpp för fjärrvärmenätet och den el som producerats i anslutning därtill åren 1998—2002.

Den genomsnittliga koefficienten för specifika utsläpp beräknas på basis av koefficienterna för specifika utsläpp för den sammanlagda fjärrvärmeproduktionen och den el som producerats i anslutning därtill vid en verksamhetsutövarns anläggningar åren 1998—2002 så att den största och minsta koefficienten lämnas obeaktad och ett aritmetiskt medelvärde beräknas på de resterande tre koefficienterna.

Om en verksamhetsutövare i ett fjärrvär-

menät endast har en anläggning, som blivit färdig

1) år 2002, används det aritmetiska medelvärdet av anläggningens fjärrvärmeproduktion och den el som producerats i anslutning därtill åren 2003—2004 som koefficient för specifika utsläpp,

2) år 2003, används värdet av anläggningens fjärrvärmeproduktion och den el som producerats i anslutning därtill år 2004 som koefficient för specifika utsläpp,

3) mellan den 1 januari 2004 och den 19 augusti 2004, används koefficienten för specifika utsläpp för anläggningens fjärrvärmeproduktion och den el som producerats i anslutning därtill under de första 12 månaderna som koefficient för specifika utsläpp.

De utsläppsrätter som beräknats för en verksamhetsutövare inriktas på verksamhetsutövarns fjärrvärmeproducerande förbränningsanläggningsenheter i relation till hur mycket koldioxidutsläpp de har haft vid produktionen av fjärrvärme och den el som producerats i anslutning därtill under de förbränningsanläggningsenheterna i samma fjärrvärmenät gemensamma verksamhetsåren 2002—2005. De utsläppsrätter för utsläppshandelsperioden 2008—2012 som skall beviljas för en anläggning i undergrupp C eller för en del av dess produktion och som motsvarar ett år erhålls genom att utsläppsrätterna för förbränningsanläggningsenheterna i anläggningen i fråga i undergrupp C räknas samman och summan multipliceras med koefficienten för nedskärning för undergrupp C, 0,80.

Om i genomsnitt under 20 procent av värme- och ångproduktionen i en anläggning i ett fjärrvärmenät åren 2002—2005 har varit produktion av fjärrvärme, beaktas inte koefficienten för abonnerad effekt vid beräkningen av utsläppsrätterna för anläggningen. Den inverkan som koefficienten för abonnerad effekt har beaktas härvid i de övriga anläggningarna som levererar värme till fjärrvärmenätet genom att de utsläppsrätter som inte delats ut i fjärrvärmenätet delas mellan de anläggningar vars värme- och ångproduktion i genomsnitt har utgjorts av minst 20 procent fjärrvärmeproduktion under den utsläppshandelsperioden 2002—2005. Fördelningen görs mellan verksamhetsutövarna vid

de aktuella anläggningarna i relation till de kalkylerade koldioxidutsläppen för förbränningsanläggningsenheterna i fjärrvärmenätet under de gemensamma verksamhetsåren 2002—2005.

31 i §

Fördelningskriterierna för undergrupp D och E

De utsläppsrätter som skall beviljas för anläggningarna i undergrupp D för utsläppshandelsperioden 2008—2012 och som motsvarar ett år beräknas genom att den genomsnittliga årliga bränsleförbrukningen åren 2000—2003 multipliceras med den genomsnittliga koefficienten för specifika utsläpp åren 2000—2003 och denna produkt multipliceras med koefficienten för nedskärning för undergrupp D, 0,33. Det antal utsläppsrätter som erhålls på detta sätt multipliceras ytterligare med den anpassningskoefficient som avses i 31 s §. Bränsleförbrukningen och koefficienten för specifika utsläpp beräknas som ett aritmetiskt medelvärde av åren 2000—2003.

De utsläppsrätter som skall beviljas för anläggningarna i undergrupp E för utsläppshandelsperioden 2008—2012 och som motsvarar ett år beräknas genom att den genomsnittliga årliga bränsleförbrukningen åren 1998—2002 multipliceras med den genomsnittliga koefficienten för specifika utsläpp åren 1998—2002 och denna produkt multipliceras med koefficienten för effektivitet för undergrupp E, 0,90. Bränsleförbrukningen och koefficienten för specifika utsläpp beräknas som ett aritmetiskt medelvärde av åren 1998—2002.

Utsläppsrätter beviljas inte för förbränningsanläggningsenheter med en tillförd effekt på högst 1 megawatt som är avsedda för upprätthållande av anläggningens elsystem vid störningar.

31 j §

Anläggningar som blivit färdiga åren 1998—2004

För anläggningar eller delar av dem som

blivit färdiga mellan den 1 januari 1998 och den 19 augusti 2004 beviljas utsläppsrätter för utsläppshandelsperioden 2008—2012 i enlighet med fördelningskriterierna för den undergrupp som är i fråga och vid beräkningen används följande medelvärden:

1) för anläggningar eller delar av dem som blivit färdiga 1998 och som vid utgången av 2002 hade fyra hela driftår bakom sig dras de största och minsta årsvärdena av den verkliga bränsleförbrukningen och de specifika utsläppen i anläggningarna av vid beräkningen och i beräkningsformeln används det aritmetiska medelvärdet av de resterande två åren som medelvärde för bränsleförbrukningen och de specifika utsläppen,

2) för anläggningar eller delar av dem som blivit färdiga 1999 och som vid utgången av 2002 hade tre hela driftår bakom sig inkluderas värdena för 2003 så att de största och minsta årsvärdena av den verkliga bränsleförbrukningen och de specifika utsläppen i anläggningarna dras av vid beräkningen och i beräkningsformeln används det aritmetiska medelvärdet av de resterande två åren som medelvärde för bränsleförbrukningen och de specifika utsläppen,

3) för anläggningar eller delar av dem som blivit färdiga 2000 och som vid utgången av 2004 hade fyra hela driftår bakom sig dras de största och minsta årsvärdena av den verkliga bränsleförbrukningen och de specifika utsläppen i anläggningarna av vid beräkningen och i beräkningsformeln används det aritmetiska medelvärdet av de resterande två åren som medelvärde för bränsleförbrukningen och de specifika utsläppen,

4) för anläggningar eller delar av dem som blivit färdiga 2001 och som vid utgången av 2004 hade tre hela driftår bakom sig används i beräkningsformeln det aritmetiska medelvärdet av dessa tre år som medelvärde för bränsleförbrukningen och de specifika utsläppen,

5) för anläggningar eller delar av dem som blivit färdiga 2002 och som vid utgången av 2004 hade två hela driftår bakom sig används i beräkningsformeln det aritmetiska medelvärdet av åren 2003 och 2004 som medelvärde för bränsleförbrukningen och de specifika utsläppen,

6) för anläggningar eller delar av dem som

blivit färdiga år 2003 används som utsläppsgrundande period den tolv månadersperiod som följer efter det att anläggningen färdigställts samt den tolv månadersperiod som följer på denna period och i beräkningsformeln används det aritmetiska medelvärdet av dessa jämförelseperioder som medelvärde för bränsleförbrukningen och de specifika utsläppen,

7) för anläggningar eller delar av dem som blivit färdiga mellan den 1 januari 2004 och den 19 augusti 2004 används som utsläppsgrundande period de 12 månader som följer efter det att förbränningsanläggningensheten färdigställts och i beräkningsformeln används värdena för den utsläppsgrundande perioden som medelvärde för bränsleförbrukningen och de specifika utsläppen.

De utsläppsrätter som skall beviljas för anläggningar i undergrupp D som blivit färdiga mellan den 1 januari 2000 och den 19 augusti 2004 beräknas med hjälp av det aritmetiska medelvärdet av bränsleförbrukningen och koefficienten för specifika utsläpp under en tidsperiod enligt 1 mom. 3—7 punkten. För anläggningar i undergrupp E som blivit färdiga mellan den 1 januari 2000 och den 19 augusti 2004 används det aritmetiska medelvärdet av bränsleförbrukningen och koefficienten för specifika utsläpp under en period enligt 1 mom. 1—7 punkten.

Bestämmelserna i 1 mom. tillämpas inte på de delar av en anläggningsproduktion som hänför sig till undergrupp C.

31 k §

Utsläppshandelsperioden 2008—2012 för nya deltagare under utsläppshandelsperioden 2005—2007

För sådana nya deltagare under utsläppshandelsperioden 2005—2007 som avses i 27 § 2 mom. 1—5 punkten och som omfattas av det förslag till nationell fördelningsplan för utsläppshandelsperioden 2008—2012 som avses i 34 § beviljas utsläppsrätter i enlighet med de fördelningskriterier som föreskrivs i 31 n §. För anläggningar eller delar av dem som tagits i kommersiellt bruk före den 19 augusti 2004 beviljas utsläppsrätter

dock i enlighet med fördelningskriterierna i 31 o § 1 mom., med undantag av förbränningsanläggningsenheter som hör till undergrupp C. För förbränningsanläggningsenheter eller delar av dem som hör till undergrupp C och som tagits i kommersiellt bruk före den 19 augusti 2004 beviljas utsläppsrätter för produktion som hänför sig till undergrupp C i enlighet med bestämmelserna i 31 g och 31 h §.

De utsläppsrätter som skall beviljas för sådana ändringar av en anläggning eller process i undergrupp A som avses i 27 § 2 mom. 6 punkten och som har tagits i kommersiellt bruk innan det beslut om förslaget till nationell fördelningsplan för utsläppshandelsperioden 2008—2012 som avses i 34 § har fattats ingår i de utsläppsrätter som skall beräknas i enlighet med de fördelningskriterier som föreskrivs i 31 d §.

31 l §

Reservering för nya deltagare

I förslaget till nationell fördelningsplan reserveras en del av utsläppsrätterna för utsläppshandelsperioden 2008—2012 för sådana anläggningar och ändringar av anläggningar som avses i 31 m § 1 mom. (*ny deltagare*), som inte ingår i det förslag till nationell fördelningsplan som avses i 34 § och som tas i kommersiellt bruk innan utsläppshandelsperioden har gått ut. Utsläppsrätter beviljas för den resterande utsläppshandelsperioden från ingången av den månad som följer på den då anläggningen eller ändringen av anläggningen enligt verksamhetsutövarens anmälan har tagits i kommersiellt bruk. Om en befintlig anläggning börjar höra till lagens tillämpningsområde och för den beviljas utsläppsrätter från den andel som skall reserveras för nya deltagare i enlighet med 31 m §, beviljas utsläppsrätter från ingången av den månad som följer på den då anläggningen började höra till lagens tillämpningsområde.

Som en följd av att en anläggnings tillstånd för utsläpp av växthusgaser har återkallats, överförs de av anläggningens utsläppsrätter som inte har registrerats på dess konto i

det nationella registret till den andel som har reserverats för nya deltagare. Om den andel som har reserverats för nya deltagare för utsläppshandelsperioden 2008—2012 inte räcker till för alla de nya deltagare som avses ovan, skall de nya deltagarna skaffa sig utsläppsrätter av verksamhetsutövarna i andra anläggningar eller på marknaden. För de nya deltagare som i enlighet med 40 § har ansökt om men ännu inte beviljats utsläppsrätter skall de utsläppsrätter som beviljas anpassas till det resterande antalet utsläppsrätter så att en lika stor procentandel dras av från samtliga antal utsläppsrätter som har beräknats enligt 31 c och 31 n—31 s §.

Den andel som reserverats för nya deltagare kan även användas i fråga om ändringar som gäller ett sådant beslut om beviljande av utsläppsrätter som avses i 37 § och som föranses av domstolsbeslut eller annat motsvarande. Ett villkor är att Europeiska gemenskapernas kommission inte förhindrar att den andel som reserverats för nya deltagare används för ovan nämnda ändamål.

Om utsläppsrätter som reserverats för nya deltagare blir oanvända, kan staten sälja utsläppsrätterna på marknaden. Beslut om försäljning av utsläppsrätter och om villkoren för försäljningen fattas av statsrådet.

31 m §

Nya deltagare under utsläppshandelsperioden 2008—2012

Av den andel som skall reserveras för nya deltagare beviljas under utsläppshandelsperioden 2008—2012 utsläppsrätter

1) för en ny anläggning som enligt 2 eller 3 § hör till tillämpningsområdet för lagen,

2) för en ny förbränningsanläggning som byggs i en anläggning som hör till tillämpningsområdet för lagen,

3) för en anläggning som börjar höra till lagens tillämpningsområde då den tillförda effekten i en förbränningsanläggning som skall byggas på anläggningsplatsen sammanräknad med den tillförda effekten hos de förbränningsanläggningssenheter som redan

finns på anläggningsplatsen överstiger 20 megawatt, eller anläggningsplatsens sammanräknade kapacitet annars överskrider de kapacitetsgränser som avses i 2 §,

4) för en ny eller befintlig anläggning vars huvudsakliga syfte är att producera värme för ett fjärrvärmenät och som ansluts till ett värmedistributionsnät som betjänar samhällen, om åtminstone en av anläggningarna i värmedistributionsnätet har en tillförd effekt på mer än 20 megawatt och producerar värme som huvudsakligen skall levereras till fjärrvärmenätet,

5) för en befintlig anläggning med en effekt på högst 20 megawatt, om anläggningens huvudsakliga syfte är att producera värme för ett fjärrvärmenät och den är en del av ett sådant värmedistributionsnät som betjänar samhällen och till vilket en ny anläggning med en tillförd effekt på mer än 20 megawatt ansluts, vilken producerar värme som huvudsakligen skall levereras till fjärrvärmenätet,

6) för en ändring av en förbränningsanläggningssenhet som ökar hela anläggningens tillförda effekt med 20 megawatt eller minst 10 procent,

7) för en ändring av en anläggning eller process i undergrupp A som ökar anläggningens eller processens produktionskapacitet så att ökningen är minst 10 procent eller större än de gränser som i bilagan till utsläppshandelsdirektivet nämns för de anläggningar som omfattas av direktivet,

8) för en ändring av produktionskapaciteten för massa eller papper till följd av en investering som ökar anläggningens produktionskapacitet så att ökningen är minst 10 procent eller mera än 20 ton per dag,

9) för en anläggning som hör till tillämpningsområdet för denna lag och vars produktion av värme eller ånga ersätter produktionen av värme eller ånga i industriella förbränningsanläggningssenheter eller andra motsvarande industriella förbränningsprocesser som inte hör till tillämpningsområdet för lagen,

10) för en ändring i koldioxidutsläppen som orsakas av en investering i ett oljeraffinereri, föranledd av en strukturförändring i oljeraffineringsindustrin eller krav i Europe-

iska gemenskapens lagstiftning, och som ökar koldioxidutsläppen från hela anläggningen med minst 3 procent eller 100 000 ton per år.

31 n §

Fördelningskriterierna för nya anläggningar

De utsläppsätter som skall beviljas för en sådan ny anläggning eller ändring av en anläggning som avses i 31 m § 1 mom. 1—4, 6 eller 7 punkten för utsläppshandelsperioden 2008—2012 och som motsvarar ett år beräknas som en produkt av den tillförda effekten i anläggningen eller ändringen av anläggningen, den årliga utnyttjningstiden för topp-effekt för den anläggningstyp som avses i 3 mom. och koefficienten för specifika utsläpp vid förbränningen av det bränsle som används som jämförelsebränsle.

Om en anläggning eller ändring av en anläggning är en ny deltagare som hör till flera av de undergrupper som anges i 31 a § beräknas utsläppsätterna särskilt för varje undergrupp. Den tillförda effekten i en ny förbränningsanläggningens enhet fördelas för detta ändamål mellan industrin, fjärrvärmens, den el som producerats i anslutning till dessa samt den separata elen. Fördelningen görs i nämnt syfte utgående från de effektuppgifter som anges i planeringsgrunderna. Utsläppsätterna för den nya anläggningen eller ändringen av en anläggning erhålls därefter genom att utsläppsätterna för de olika undergrupperna räknas samman. De kalkylerade utsläppsätterna för de olika undergrupperna multipliceras med de koefficienter för effektivitet och nedskärning som föreskrivs i 31 c §.

Som årliga utnyttjningstider för topeffekt för nya anläggningar eller ändringar av anläggningar används följande värden:

1) separat värmeproduktion i en anläggning för baslast, om det från tidigare finns en anläggning för kombinerad produktion av el och värme i fjärrvärmensätet: 2 500 h/a,

2) annan produktion av baslast för fjärrvärme och till den anknuten el: 4 500 h/a,

3) processindustrins (massa- och pappers-, oljeraffinerings-, kemi-, metallförädlings- samt byggnadsmaterialindustri) produktion samt därmed sammanhängande värme- eller ångproduktion: 7 000 h/a,

4) värme- eller ångproduktion inom övrig industri: 4 500 h/a,

5) reservpanna för fjärrvärme eller värme eller ånga inom industrin, gasturbin för topplast eller en annan motsvarande sporadiskt driven anläggning: 500 h/a,

6) kondenskraftverk: 4 500 h/a.

När antalet utsläppsätter beräknas används följande koefficienter för specifika utsläpp:

1) om anläggningen är planerad för förbränning av ett flytande eller gasformigt bränsle, används 54,76 g CO₂/MJ som koefficient för specifika utsläpp,

2) om anläggningen är planerad huvudsakligen för förbränning av ett fast bränsle, används 73,39 g CO₂/MJ som koefficient för specifika utsläpp, vilket motsvarar ett blandbränsle som innehåller 70 procent torv och 30 procent trä,

3) om en ny anläggning eller en ändring av en anläggning hör till undergrupp A, används i undergruppen den genomsnittliga verkliga årliga koefficienten för specifika utsläpp åren 1998—2002 för motsvarande process eller del av process.

Utsläppsätterna för en ändring av en anläggning i undergrupp A som tas i kommersiellt bruk före den 1 januari 2008 beviljas i enlighet med fördelningskriterierna i 1—4 mom. endast till den del utsläppsätterna för ändringen av anläggningen inte har beaktats på basis av anläggningens produktionskapacitet år 2007 i enlighet med de fördelningskriterier som föreskrivs i 31 d §.

31 o §

Fördelningskriterierna för nya deltagare i fråga om befintliga anläggningar

De utsläppsätter som skall beviljas för sådana befintliga anläggningar eller delar av dem som avses i 31 m § 3—5 mom. beräknas enligt de fördelningskriterier som föreskrivs i 31 d—31 j §. Utsläppsätterna för en anläggning eller del av den som tagits i bruk efter den 19 augusti 2004 beräknas dock enligt de fördelningskriterier som föreskrivs i 31 n §.

Om en befintlig anläggning eller förbränningsanläggningens enhet börjar höra till lagens tillämpningsområde och ansluts till ett fjärr-

värmenät där utsläppsrätter för de anläggningar i undergrupp C som producerar fjärrvärme för fjärrvärmenätet har beräknats och beviljats i enlighet med 31 g och 31 h §, beräknas utsläppsrätterna för den anläggning eller del av anläggning som börjar höra till lagens tillämpningsområde per förbränningsanläggningsenhet som ett aritmetiskt medelvärde av koldioxidutsläppen under fulla verksamhetsår 1998—2004. De utsläppsrätter för undergrupp C som motsvarar ett år erhålls genom att detta tal multipliceras med koefficienten för nedskärning för undergrupp C, 0,80.

Utsläppsrätterna för sådana förbränningsanläggningsenheter som avses i 31 m § 9 punkten och som ersätter industriella förbränningsanläggningsenheter eller andra motsvarande industriella förbränningsprocesser som inte omfattas av denna lag beräknas som ett aritmetiskt medelvärde av koldioxidutsläppen från de ersatta industriella förbränningsanläggningsenheterna eller andra motsvarande industriella förbränningsprocesserna åren 2001—2005. De utsläppsrätter som motsvarar ett år erhålls genom att detta tal multipliceras med koefficienten för effektivitet för undergrupp B, 0,90.

31 p §

Fördelningskriterierna för ändringar i massa- och pappersfabrikernas produktionskapacitet

Utsläppsrätterna för sådana ändringar i produktionskapaciteten för massa och papper som avses i 31 m § 8 punkten beräknas med hjälp av granskning av energibalansen. Vid granskningen av energibalansen fastställs investeringens effekter på användningen av bränslen i fabriksområdet för varje delprocess och i de olika undergrupper som anges i 31 a §. De utsläppsrätter för de olika undergrupperna som motsvarar ett år beräknas genom att ändringen av bränsleförbrukningen i en undergrupp multipliceras med den koefficient för specifika utsläpp som föreskrivs i 31 n § 4 mom. De kalkylerade utsläppsrätterna för de olika undergrupperna multipliceras med de koefficienter för effektivitet och nedskärning som föreskrivs i 31 c §.

Om granskning av energibalansen tillämpas på en anläggningshelhet med fler än ett tillstånd för utsläpp av växthusgaser, kan innehavarna av utsläppstillstånden gemensamt göra en sådan ansökan om beviljande av utsläppsrätter för en ny deltagare som avses i 40 §. Om verksamhetsutövarna inte gör en gemensam ansökan, utsträcker sig granskningen av energibalansen endast till de verksamheter som tillståndet gäller.

Om en investering görs i en förbränningsanläggningsenhet inom massa- och pappersindustrin som hör till undergrupp B efter det att utsläppsrätter, på grund av en ökning i produktionskapaciteten för massa och papper, i enlighet med den granskning av energibalansen som avses i 1 mom. har beviljats för en annan förbränningsanläggningsenhet på anläggningsområdet som hör till undergrupp B, dras de utsläppsrätter som beviljats tidigare på basis av granskningen av energibalansen av från de utsläppsrätter som beräknats för förbränningsanläggningsenheten enligt de fördelningskriterier som föreskrivs i 31 n § för en ny anläggning.

Om det på en massa- eller pappersfabriks anläggningsområde har byggts en sådan ny förbränningsanläggningsenhet som avses i 31 m § 2 punkten eller om en förbränningsanläggningsenhet har ändrats i enlighet med 31 m § 6 punkten, och investeringen har genomförts och tagits i bruk efter den 19 augusti 2004 och för den har beviljats utsläppsrätter från den andel som skall reserveras för nya deltagare i enlighet med 31 n §, dras de utsläppsrätter som beviljats på detta sätt av från de utsläppsrätter som beräknats för samma förbränningsanläggningsenhet på basis av en granskning av energibalansen i enlighet med 1 mom.

31 q §

Fördelningskriterierna för ändringar i oljeraffinaderier

I fråga om en sådan ökning av koldioxidutsläppen från ett oljeraffinaderi som avses i 31 m § 10 punkten och som orsakas av en investering, föranledd av en strukturförändring i oljeraffineringen eller av Europeiska gemenskapens lagstiftning, vilken inte ökar

produktionsanläggningarnas totala produktionskapacitet, fastställs ändringen av koldioxidutsläppen med hjälp av granskning av energibalansen i samband med investeringsbeslutet. Vid beräkningen av utsläppsrätterna för en ny deltagare används den ändring av koldioxidutsläppen som fastställts med hjälp av granskningen av energibalansen. De utsläppsrätter för en ändring i ett oljeraffinaderi som motsvarar ett år beräknas utgående från den årliga ökningen av koldioxidutsläppen. De kalkylerade utsläppsrätterna för de olika undergrupperna multipliceras med de koefficienter för effektivitet som föreskrivs i 31 c §.

Om en investering görs i en förbränningsanläggningsenhet i ett oljeraffinaderi som hör till undergrupp B efter det att utsläppsrätter, på grund av en ökning av oljeraffinaderiets koldioxidutsläpp, i enlighet med den granskning av energibalansen som avses i 1 mom. har beviljats för en annan förbränningsanläggningsenhet på anläggningsområdet som hör till undergrupp B, dras de utsläppsrätter som beviljats tidigare på basis av granskningen av energibalansen av från de utsläppsrätter som beräknats för förbränningsanläggningsenheten enligt de fördelningskriterier som föreskrivs i 31 n § för en ny anläggning.

Om det på ett oljeraffinaderis anläggningsområde har byggts en sådan ny förbränningsanläggningsenhet som avses i 31 m § 2 punkten eller om en förbränningsanläggningsenhet har ändrats i enlighet med 31 m § 6 punkten, och investeringen har genomförts och tagits i bruk efter den 19 augusti 2004 och för den har beviljats utsläppsrätter från den andel som skall reserveras för nya deltagare i enlighet med 31 n §, dras de utsläppsrätter som beviljats på detta sätt av från de utsläppsrätter som beräknats för samma förbränningsanläggningsenhet på basis av granskningen av energibalansen i enlighet med 1 mom.

31 r §

Jämkning av antalet utsläppsrätter

De kalkylerade utsläppsrätterna kan på ansökan av verksamhetsutövaren jämkas uppåt,

om fördelningskriterierna för utsläppsrätterna av följande skäl leder till en uppenbar oskälighet för enskilda anläggningar jämfört med konkurrerande verksamhetsutövare som hör till samma undergrupp:

1) behandlingen av ett fjärrvärmenät som en helhet i enlighet med 31 g § leder till att den el som producerats i en kombianläggning som tagits i bruk 1998 eller därefter inte beaktas till fullo vid fastställandet av utsläppsrätter för anläggningen, eller

2) anläggningens produktion försvåras märkbart under den utsläppsgrundande perioden på grund av en exceptionell händelse eller en annan därmed jämförbar orsak.

De kalkylerade utsläppsrätterna kan på ansökan av verksamhetsutövaren jämkas neråt, om de uppgifter som används vid beräkningen av utsläppsrätterna inte motsvarar anläggningens senare verkliga drift och fördelningskriterierna leder till oskälighet för en enskild anläggning jämfört med verksamhetsutövare som hör till samma undergrupp eller de utsläpp som uppskattats för anläggningen åren 2008—2012. De kalkylerade utsläppsrätterna kan på ansökan av verksamhetsutövaren jämkas neråt även av något annat skäl som verksamhetsutövaren anger.

Utsläppsrätterna för en enskild anläggning kan utan ansökan av verksamhetsutövaren jämkas neråt, om Europeiska gemenskapernas kommission vid bedömningen av huruvida förslaget till nationell fördelningsplan kan godkännas kräver att det antal utsläppsrätter som i förslaget till fördelningsplan avses bli beviljat för verksamhetsutövarens anläggning måste minskas på grund av Europeiska gemenskapens bestämmelser om statligt stöd.

Verksamhetsutövaren skall vid ansökan om utsläppsrätter presentera motiveringar till en sådan jämkning som avses i 1 och 2 mom.

31 s §

Anpassning av antalet utsläppsrätter till det totala antalet

Om det totala antalet utsläppsrätter per anläggning beräknat enligt de fördelningskrite-

rier som föreskrivs i 31 d—31 k § och efter jämkning enligt 31 r § och utan det antal som skall reserveras för nya deltagare är större eller mindre än det totala antalet utsläppsrätter som bestäms i förslaget till nationell fördelningsplan och beslutet om beviljande av utsläppsrätter, anpassas utsläppsrätterna per anläggning i undergrupp D till det godkända totala antalet på så sätt att

1) från det totala antalet utsläppsrätter dras det antal utsläppsrätter av som skall reserveras för nya deltagare och det härvid erhållna resultatet minskas med summan av de utsläppsrätter som skall beräknas utgående från 31 d—31 k och 31 r §,

2) det antal utsläppsrätter som beräknats enligt 1 punkten fogas till det antal utsläppsrätter som i enlighet med 31 i § 1 mom., 31 j § 2 mom. och 31 k § har beräknats för undergrupp D och den summa som erhållits på detta sätt divideras med det antal utsläppsrätter som beräknats för undergrupp D i enlighet med 31 i § 1 mom., 31 j § 2 mom. och 31 k §,

3) med det relationstal som erhålls enligt 2 punkten (*anpassningskoefficienten*) multipliceras de utsläppsrätter som erhållits för undergrupp D i enlighet med fördelningskriterierna i 31 i § 1 mom., 31 j § 2 mom. eller 31 k §.

När de antal utsläppsrätter som avses i 1 mom. fastställs beaktas inte den anpassningskoefficient som skall tillämpas på antalet utsläppsrätter för undergrupp D. Om antalet kalkylerade utsläppsrätter för en anläggning jämkas i enlighet med 31 r § och jämkningen gäller en del av en anläggnings produktion som hör till undergrupp D, beaktas vid fastställandet av utsläppsrätter för undergrupp D, vilka avses i 1 mom., det jämkade antalet utsläppsrätter för undergrupp D.

Anpassningskoefficienten tillämpas även när utsläppsrätter beviljas av det antal utsläppsrätter som skall reserveras för nya deltagare för sådana anläggningar i undergrupp D eller delar av dessa anläggningars produktion som tagits i kommersiellt bruk före den 19 augusti 2004 och för vilka utsläppsrätterna beräknas på basis av 31 o § 1 mom. enligt de fördelningskriterier som föreskrivs i 31 i § 1 mom. eller 31 j § 2 mom.

31 t §

Det maximala antalet projektmekanismer som får användas under utsläppshandelsperioden 2008—2012

Under utsläppshandelsperioden 2008—2012 skall i förslaget till nationell fördelningsplan fastställas en procentandel som anger till högst hur stor andel av de kalkylerade utsläppsrätterna för en enskild anläggning för hela utsläppshandelsperioden en verksamhetsutövare kan använda projektenheter för att fullgöra sin skyldighet enligt 49 § 1 mom. När procentandelen fastställs beaktas Kyotoprotokollet till klimatkonventionen och de krav som ingår i de beslut som meddelats med stöd av Kyotoprotokollet och enligt vilka användningen av mekanismer skall vara supplementär till de nationella åtgärderna.

Det maximala antalet beräknas utgående från de kalkylerade utsläppsrätter enligt 31 d—31 r § på vilka det inte har tillämpats undergruppsspecifika koefficienter för effektivitet eller för nedskärning enligt 31 c § och inte heller anpassningskoefficienter. Den procentandel som skall fastställas utgående från antalet kalkylerade utsläppsrätter för en anläggning är lika stor för alla anläggningar.

32 §

Beredningen av förslaget till nationell fördelningsplan

Handels- och industriministeriet bereder förslaget till nationell fördelningsplan i samarbete med de ministerier som saken gäller.

Ministeriet skall vid beredningen av förslaget till fördelningsplan bereda verksamhetsutövare samt myndigheter och övriga, vilkas verksamhet eller intresse särskilt berörs av förslaget, en möjlighet att avge utlåtande om det. Allmänheten skall dessutom informeras om förslaget på så sätt att den ges en möjlighet att föra fram sina åsikter. Vid hörandet och framförandet av åsikter är det möjligt att yttra sig om de frågor som avses i 35 § 1—5, 7 och 8 punkten samt om de anläggningar som inbegrips i förslaget till fördelningsplan.

Verksamhetsutövaren skall för förslaget till nationell fördelningsplan tillstålla handels- och industriministeriet nödvändiga uppgifter om anläggningen, dess verksamhet och källor till koldioxidutsläpp samt om användningen av anläggningen och om dess utsläpp. När det gäller de utsläppsrätter per anläggning som verksamhetsutövarna avses bli beviljade tillämpas på beredningen förvaltningslagens (434/2003) bestämmelser om utredning av ärenden och hörande av parter.

33 §

Ansökan om utsläppsrätter

Verksamhetsutövaren skall ansöka om utsläppsrätter genom en ansökan som ställs till statsrådet. Verksamhetsutövare som i enlighet med 10 § 2 mom. gemensamt har ansökt om utsläppstillstånd skall ansöka gemensamt om utsläppsrätter.

I ansökan skall anges till vilka delar de uppgifter som verksamhetsutövaren lämnat in för beredningen av förslaget till nationell fördelningsplan har ändrats. I ansökan anges inte det antal utsläppsrätter ansökan gäller. Närmare bestämmelser om innehållet i ansökan utfärdas genom förordning av statsrådet.

För utsläppshandelsperioden 2008—2012 skall ansökan ges in inom två månader efter denna lags ikraftträdande. För de följande utsläppshandelsperioderna skall ansökan ges in senast 15 månader innan utsläppshandelsperioden börjar.

34 §

Statsrådets beslut om förslaget till nationell fördelningsplan

Statsrådet fattar beslut om förslaget till nationell fördelningsplan.

Beslutet om förslaget till nationell fördelningsplan för utsläppshandelsperioden 2008—2012 fattas omedelbart efter det att denna lag har trätt i kraft. Beslut för följande utsläppshandelsperioder fattas minst 18 månader innan varje utsläppshandelsperiod börjar.

35 §

Innehållet i förslaget till nationell fördelningsplan

Av statsrådets beslut skall framgå

- 1) det totala antalet utsläppsrätter jämte motiveringar,
- 2) metoden för fördelning av utsläppsrätter,
- 3) fördelningskriterierna för utsläppsrätter jämte motiveringar,
- 4) antalet utsläppsrätter som skall reserveras för nya deltagare,
- 5) fördelningskriterierna för de utsläppsrätter som skall fördelas på nya deltagare jämte motiveringar,
- 6) en förteckning över anläggningar och de utsläppsrätter som avses bli beviljade var och en av dem jämte motiveringar,
- 7) vilken del av det totala antalet utsläppsrätter som årligen bokförs på det konto för verksamhetsutövarnas respektive anläggning som finns i det nationella registret,
- 8) kriterierna för fastställande av det totala antalet projektenheter som en verksamhetsutövare kan använda för att fullgöra den skyldighet som föreskrivs i 49 § 1 mom.,
- 9) hur de åsikter och yttranden som framfördes över förslaget har beaktats.

38 §

Beslut om beviljande av utsläppsrätter

Av beslutet om beviljande av utsläppsrätter skall framgå

- 1) de faktorer som avses i 35 § 1—5, 7, 8 och 9 punkten justerade,
- 2) de eventuella ändringar som Europeiska gemenskapernas kommission har föreslagit i det nationella förslaget,
- 3) anläggningarna samt de utsläppsrätter som skall beviljas dem jämte motiveringar,
- 4) det maximala antalet projektenheter verksamhetsutövarna kan använda i varje enskild anläggning för att fullgöra sin skyldighet enligt 49 § 1 mom. under hela utsläppshandelsperioden.

40 §

Ansökan om beviljande av utsläppsrätter till en ny deltagare

En ny deltagare skall ansöka om utsläppsrätter genom en ansökan som ställs till handels- och industriministeriet. Ansökan skall lämnas in till handels- och industriministeriet tidigast tolv och senast sex månader före den tidpunkt från vilken den nya deltagaren skall börja använda de utsläppsrätter ansökan gäller.

I ansökan skall följande uppgifter anges:

- 1) en utredning av den nya anläggningen och verksamheten i den eller av en ändring av anläggningen,
- 2) tidpunkten då anläggningen eller ändringen av den tas i kommersiellt bruk,
- 3) övriga uppgifter som behövs för beräkning av antalet utsläppsrätter.

Närmare bestämmelser om uppgifternas innehåll meddelas genom förordning av statsrådet.

41 §

Beslut om beviljande av utsläppsrätter för en ny deltagare

En ny deltagare beviljas utsläppsrätter av handels- och industriministeriet. Av beslutet skall framgå

- 1) det maximala antalet utsläppsrätter som har beviljats den nya deltagaren och motiveringar till detta,
- 2) vilken andel av det totala antalet utsläppsrätter som årligen skall bokföras på anläggningens konto i det nationella registret,
- 3) det maximala antalet projektenheter verksamhetsutövaren kan använda under hela utsläppshandelsperioden för att fullgöra sin skyldighet enligt 49 § 1 mom.

Utsläppsrätter beviljas för den resterande utsläppshandelsperioden från början av den månad som följer på den då anläggningen eller ändringen av anläggningen enligt verksamhetsutövarens anmälan har tagits i kommersiellt bruk. Fördröjs det kommersiella ibruktageandet från den tidpunkt som meddelas i verksamhetsutövarens ansökan, registrerar utsläppshandelsmyndigheten utsläppsrät-

ter på verksamhetsutövarens konto för ifrågasvarande anläggning i det nationella registret endast till det antal som motsvarar de utsläppsrätter som skall beräknas för tiden mellan ingången av den månad som följer på det faktiska ibruktageandet och utgången av utsläppshandelsperioden. Om en befintlig anläggning börjar höra till lagens tillämpningsområde och för den beviljas utsläppsrätter från den andel som skall reserveras för nya deltagare i enlighet med 27 och 31 1 §, beviljas utsläppsrätter från ingången av den månad som följer på den då anläggningen började höra till lagens tillämpningsområde.

Om ansökan inte har lämnats in inom den i 40 § 1 mom. utsatta tidsfristen på sex månader innan en anläggning eller ändring av en anläggning tas i kommersiellt bruk eller en anläggning annars börjar höra till lagens tillämpningsområde, beviljas utsläppsrätter från ingången av den sjätte månaden efter det att ansökan lämnats in. Om fördröjningen av ansökan beror på en godtagbar osäkerhet när det gäller tillämpningen av lagen, kan utsläppsrätter beviljas från den tidpunkt som avses i 2 mom.

En förutsättning för att utsläppsrätterna skall beviljas är att anläggningen har beviljats tillstånd till utsläpp av växthusgaser eller att tillståndet har ändrats eller justerats till följd av en ändring av anläggningen.

Beslutet skall delges verksamhetsutövaren samt tillställas utsläppshandelsmyndigheten. Handels- och industriministeriet offentliggör beslutet elektroniskt.

49 §

Skyldighet att överlämna utsläppsrätter och utsläppsrätternas giltighet

Det antal utsläppsrätter som motsvarar de utsläpp som varje anläggning har gett upphov till under föregående kalenderår och som har kontrollerats i enlighet med 7 kap. skall verksamhetsutövaren årligen senast den 30 april överlämna till det register som avses i 42 §. Bestämmelserna i 5 § i lagen om beräkning av laga tid (150/1930) tillämpas inte på tidsfristen.

Verksamhetsutövaren kan uppfylla sin skyldighet enligt 1 mom. genom att över-

lämna de utsläppsrätter som den behöriga myndigheten i Finland eller i en annan stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet har beviljat eller utsläppsrätter som har beviljats i tredjeland, om utsläppsrätterna i tredjeland har erkänts i enlighet med artikel 25 i utsläppshandelsdirektivet.

Verksamhetsutövaren kan fullgöra sin skyldighet enligt 1 mom. genom att använda högst det maximala antal projektenheter som fastställts i det beslut om beviljande av utsläppsrätter som avses i 38 och 41 §, på det sätt som bestäms i 51 d §.

Utsläppsrätterna är i kraft för fullgörande av skyldigheterna under den utsläppsperiod för vilken de har beviljats med ett beslut enligt 37 eller 41 § eller ett motsvarande beslut i en annan stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

6 a kap.

Användning av projektenheter

51 a §

Deltagande i projektverksamhet samt annat förvärvande av projektenheter

För att fullgöra sin skyldighet enligt 49 § 1 mom. kan verksamhetsutövaren använda projektenheter som han har förvärvat genom projektverksamhet som han deltar i eller som verksamhetsutövaren har förvärvat på något annat sätt.

Verksamhetsutövaren vid en anläggning som omfattas av tillämpningsområdet för denna lag kan delta i projektverksamhet som har godkänts i ett förfarande om vilket föreskrivs särskilt.

51 b §

Projektverksamhet som genomförs i Finland

Utsläppsminskningseenheter kan inte utfärdas för minskning eller begränsning av utsläpp från en anläggning som omfattas av tillämpningsområdet för denna lag.

51 c §

Rätt att använda projektenheter

Under utsläppshandelsperioden 2005—2007 kan en verksamhetsutövare använda certifierade utsläppsminskningar för att fullgöra sin skyldighet enligt 49 § 1 mom. under förutsättning att den oberoende transaktionsförteckning som klimatkonventionens sekretariat upprätthåller och som följer Kyotoprotokollet är i användning.

Under utsläppshandelsperioden 2008—2012 och därpå följande utsläppshandelsperioder kan verksamhetsutövaren för att fullgöra sin skyldighet enligt 49 § 1 mom. använda högst det maximala antal projektenheter som fastställts genom ett beslut om beviljande av utsläppsrätter enligt 38 eller 41 §.

Verksamhetsutövaren kan dock inte använda projektenheter som genererats genom markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruksverksamhet. Verksamhetsutövaren kan inte heller använda certifierade utsläppsminskningseenheter som genererats genom kärnkraftsprojekt under utsläppshandelsperioden 2005—2007 eller projektenheter som genererats genom kärnkraftsprojekt under utsläppshandelsperioden 2008—2012.

51 d §

Överlåtelse av projektenheter för fullgörande av skyldighet

En verksamhetsutövare som använder projektenheter för att fullgöra sin skyldighet enligt 49 § 1 mom. skall överföra projektenheter från sitt depåkonto i det nationella registret till det statliga depåkontot i registret på det sätt som bestäms i kommissionens registerförordning.

Under utsläppshandelsperioden 2008—2012 och därpå följande utsläppshandelsperioder godkänner utsläppshandelsmyndigheten att högst det maximala antal projektenheter används som fastställts genom ett sådant beslut om beviljande av utsläppsrätter som avses i 38 eller 41 §.

Utsläppshandelsmyndigheten skall senast vid utgången av den juni månad som följer på

användningen annullera sådana certifierade utsläppsminskningar som verksamhetsutövare har använt för att fullgöra sina skyldigheter under utsläppshandelsperioden 2005—2007.

51 e §

Utredning om projektenheternas ursprung

Verksamhetsutövaren är skyldig att säkerställa att de projektenheter som används i enlighet med 51 d § inte härstammar från sådan verksamhet som avses i 51 c § 3 mom. Verksamhetsutövaren skall på utsläppshandelsmyndighetens begäran lämna in en utredning om projektenheternas ursprung. Utsläppshandelsmyndigheten kan förhindra användningen av projektenheterna till dess att den har fått en utredning om projektenheternas ursprung.

53 §

Kontrollör som skall användas

Verksamhetsutövaren skall vid kontrollen av utsläppsrapporten använda en kontrollör som har godkänts i Finland med stöd av denna lag.

54 a §

Bedömning av utsläppsmängden i en situation där ett fel förekommit

Utsläppshandelsmyndigheten skall bedöma vilken verkan en felaktig övervakning kan ha haft på de totala utsläppsmängderna från en anläggning, om de krav på övervakning av utsläpp som ingår i tillståndsbeslutet för anläggningen och som avses i 10 § 4 mom. 1 punkten inte har följts vid övervakningen av anläggningens utsläpp, och om kraven inte kan följas retroaktivt i samband med att utsläppsrapporten utarbetas. Bedömningen görs i ton koldioxidekvivalenter och den skall motiveras.

55 a §

Kontrollör som godkänts i en annan stat

Utsläppshandelsmyndigheten godkänner

en kontrollör som har godkänts vid genomförandet av utsläppshandelsdirektivet i en annan stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om

1) kontrollören i en annan stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet har ackrediterats för kontroll enligt utsläppshandelsdirektivet,

2) verksamheten utövas i form av en sammanslutning.

I beslutet om godkännande fastställs kontrollörens behörighetsområde och ställs vid behov också andra icke-diskriminerande villkor som gäller verksamheten, genom vilka säkerställs att uppgifterna sköts korrekt.

57 §

Återkallande av godkännandet av en kontrollör

Uppfyller en kontrollör inte kraven enligt 55 eller 55 a § eller handlar denne väsentligt i strid med denna lag eller med stöd av den utfärdade bestämmelser eller med villkoren i beslutet om godkännande, skall utsläppshandelsmyndigheten uppmana kontrollören att rätta sin verksamhet inom en utsatt tid. Utsläppshandelsmyndigheten kan återkalla ett godkännande, om kontrollören inte inom utsatt tid har fått sin verksamhet att stämma överens med denna lag eller med stöd av den utfärdade bestämmelser samt med tillståndsvillkoren.

61 §

Insyns- och granskningsrätt

Utan hinder av den sekretess som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet har utsläppshandelsmyndigheten rätt att från det datasystem för miljö- och värdhetsinformation som avses i 27 § i miljöskyddslagen och av verksamhetsutövare och kontrollörerna få de uppgifter som är nödvändiga för övervakningen och för verkställandet av denna lag.

Utan hinder av den sekretess som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet har handels- och industriministeriet rätt att av utsläppshandelsmyndighe-

ten, från det datasystem för miljövärdsinformation som avses i 27 § i miljöskyddslagen och av verksamhetsutövarna få de uppgifter som är nödvändiga för verkställandet och uppföljningen av denna lag.

64 a §

*Påföljder vid försummelse av ursprungsbe-
gränsningarna*

Om det av en sådan utredning som verksamhetsutövaren lämnar in och som avses i 51 e § eller på något annat sätt framgår att verksamhetsutövarens projektenheter härstammar från sådan verksamhet som avses i 51 c § 3 mom., skall utsläppshandelsmyndigheten förhindra att projektenheterna används och förplikta verksamhetsutövaren att överlämna ett motsvarande antal utsläppsrätter eller överlåta godtagbara projektenheter inom den tid som utsläppshandelsmyndigheten sätter ut.

Utsläppshandelsmyndigheten skall tills vidare låta bli att besluta om en överskridningsavgift till ett belopp som svarar mot de projektenheter som den begäran om utredning som avses i 51 e § eller det beslut som avses i 1 mom. gäller. En överskridningsavgift skall fastställas om verksamhetsutövaren inte överlämnar utsläppsrätterna eller överlåter godtagbara projektenheter inom den tid som utsläppshandelsmyndigheten har satt ut.

67 §

Utsläppshandelsförseelse

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

- 1) försummar att ansöka om tillstånd enligt 7 § för utsläpp av växthusgaser,
- 2) försummar att göra anmälan enligt 11—13 § eller anmäler felaktiga uppgifter,
- 3) försummar att lämna in de uppgifter som avses i 32 § 3 mom. eller lämnar in felaktiga uppgifter för förslaget till nationell fördelningsplan eller för beslutet om beviljande av utsläppsrätter,

4) använder utsläppsminskings- eller projektenheter i strid med 51 c § eller försummar att i enlighet med 51 e § lämna in en utredning om projektenheternas ursprung till utsläppshandelsmyndigheten, eller

5) försummar att förete de handlingar och registreringar som avses i 61 § 3 mom., skall, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *utsläppshandelsförseelse* dömas till böter.

Den som bryter mot ett förbud eller åläggande som har fastställts med stöd av denna lag och förenats med vite, kan lämnas obestraftad för samma gärning.

71 §

Sökande av ändring i ett beslut av statsrådet och handels- och industriministeriet

I ett beslut om beviljande av utsläppsrätter som statsrådet har fattat med stöd av 37 § och i ett beslut om extra utsläppsrätter som statsrådet fattat i enlighet med 31 § söks ändring genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som bestäms i förvaltningsprocesslagen. I ett beslut av statsrådet får ändring inte sökas till den del beslutet gäller det totala antalet utsläppsrätter, den andel som skall reserveras för nya deltagare eller den procentandel som avses i 31 t § och som skall fastställas för användningen av projektenheter.

I ett beslut om beviljande av utsläppsrätter för nya deltagare som handels- och industriministeriet har fattat med stöd av 41 § söks ändring genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som bestäms i förvaltningsprocesslagen. I ett beslut av ministeriet får ändring inte sökas till den del beslutet gäller tillräckligheten i fråga om den andel som har reserverats för nya deltagare eller den procentandel som avses i 31 t § och som skall fastställas för användningen av projektenheter.

Högsta förvaltningsdomstolen skall behandla besvären i brådskande ordning.

Ett beslut av statsrådet och handels- och industriministeriet skall följas trots att ändring har sökts. De befogenheter att avbryta eller förbjuda verkställandet eller annars be-

stämma om verkställandet som med stöd av förvaltningsprocesslagen ankommer på fullföljdsdomstolen tillämpas inte på verkställandet av beslutet.

Denna lag träder i kraft den 12 februari 2007.

Verksamhetsutövare som utövar de verksamheter som avses i 2 § 1 mom. 5 punkten skall ansöka om sådant tillstånd för utsläpp av växthusgaser som avses i 7 § inom två månader efter att denna lag har trätt i kraft. Bestämmelserna om registrering, överlämnande och annullering av utsläppsrätter, övervakning av utsläpp samt utarbetande av, anmälan om och kontroll av utsläppsrapporter

tillämpas på verksamheterna enligt nämnda bestämmelser från och med den 1 januari 2008.

På ansökningar som lämnas in efter lagens ikraftträdande tillämpas 41 § 3 mom.

På kontrollörer som kontrollerar utsläppsrapporter för år 2008 och därefter tillämpas bestämmelserna i 53, 55 a och 57 §.

På beredningen av förslaget till nationell fördelningsplan för utsläppshandelsperioden 2008—2012 tillämpas förvaltningslagens bestämmelser om utredning av ärenden och hörande av parter.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 2 februari 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

Handels- och industriminister *Mauri Pekkarinen*

Nr 109

Lag

om användning av Kyotomekanismerna

Given i Helsingfors den 2 februari 2007

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens syfte

Syftet med denna lag är att skapa administrativa ramar för deltagande i projektverksamhet enligt Kyotoprotokollet till ramkonventionen om klimatförändring (FördrS 12—13/2005), nedan Kyotoprotokollet, och i utsläppshandel enligt protokollet samt att föreskriva om att det register som har upprättats genom lagen om utsläppshandel (683/2004) skall vara det nationella register som genomförandet av Kyotoprotokollet förutsätter.

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på

1) sådana i artikel 6 i Kyotoprotokollet

avsedda projekt (*projekt för gemensamt genomförande*) som syftar till att producera utsläppsenheter vilka bokförs i det nationella registret och som genomförs någon annanstans än i Finland,

2) sådana projekt för gemensamt genomförande som genomförs i Finland,

3) sådana i artikel 12 i Kyotoprotokollet avsedda projekt (*projekt för mekanismen för en ren utveckling*) som syftar till att producera utsläppsenheter som bokförs i det nationella registret,

4) sådan i artikel 17 i Kyotoprotokollet avsedd verksamhet (*internationell utsläppshandel*) där utsläppsenheter överförs mellan ett konto i det nationella registret och ett konto i ett annat register som är kopplat till klimatkonventionens transaktionsförteckning, samt på

5) förvaring av utsläppsenheter på kontona i det nationella registret liksom också på överföring av sådana enheter till eller från ett konto i det nationella registret.

Med undantag av 26 § 1 mom. 2 punkten

RP 108/2006
EkUB 27/2006
RSv 257/2006

Europaparlamentets och rådets direktiv: 2004/101/EG; nr L 338, 13.11.2004, s. 18

och 29 § tillämpas denna lag dock inte när utsläppsrätter som avses i lagen om utsläppshandel förvaras på konton i det nationella registret eller när utsläppsrätter överförs till eller från ett konto i det nationella registret.

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *klimatkonventionen* Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändring (FördrS 61/1994),

2) *Kyotoprotokollet* det protokoll som nämns i 1 §,

3) *part i bilaga I* en part som är upptagen i klimatkonventionens bilaga I och som definieras i artikel 1.7 i Kyotoprotokollet,

4) *beslut vid partsmötet* ett beslut som fattats vid ett i Kyotoprotokollet avsett möte mellan parterna,

5) *åtagandeperiod* på varandra följande perioder för vilka i Kyotoprotokollet eller i en ändring till protokollet har definierats utsläppsbegränsningar per stat och av vilka den första börjar den 1 januari 2008 och går ut den 31 december 2012,

6) *tilldelad utsläppsmängd* den största tilldelade mängd utsläpp av växthusgaser som orsakas av verksamheten i en viss stat som är part i bilaga I, där mängden har beräknats enligt artikel 3.7 i Kyotoprotokollet, enligt beslut vid partsmötet och, om det är fråga om en stat som är medlem i Europeiska unionen, enligt artikel 4 i Kyotoprotokollet och enligt den gemenskapslagstiftning som har getts för att åtagandena enligt protokollet skall kunna uppfyllas och fastställts enligt förfarandet i artikel 8 i Kyotoprotokollet för den första åtagandeperioden och, om för den eller de följande åtagandeperioderna fastställs en största tilldelad utsläppsmängd i motsvarande syfte, denna mängd,

7) *tilldelad utsläppsmängdsenhet* (AAU) en viss andel av den tilldelade utsläppsmängden, vars storlek är ett ton koldioxidekvivalenter,

8) *sänkkredit* (RMU) en enhet som utfärdas i enlighet med artikel 3.3 och 3.4 i Kyotoprotokollet och beslut vid partsmötet för verkan under en viss tid av de åtgärder som

vidtagits inom territoriet eller den ekonomiska zonen för en part i bilaga I för en ökning av nettomängden av växthusgaser som försvunnit ur atmosfären och vars storlek är ett ton koldioxidekvivalenter,

9) *världstat* en stat inom vars territorium eller ekonomiska zon genomförs ett projekt för gemensamt genomförande eller mekanismen för en ren utveckling,

10) *deltagarstat* en part i bilaga I, som själv eller genom fullmakt deltar i ett projekt för gemensamt genomförande och inte är världstat,

11) *utsläppsminskning* (ERU) en enhet som härstammar från ett projekt som genomförts inom territoriet eller den ekonomiska zonen för en part i bilaga I, som utfärdas i enlighet med artikel 6 i Kyotoprotokollet och beslut vid partsmötet och vars storlek är ett ton koldioxidekvivalenter,

12) *certifierad utsläppsminskning* (CER) en enhet som härstammar från ett projekt som genomförts inom territoriet eller den ekonomiska zonen för en annan stat än en som är part i bilaga I, som utfärdas i enlighet med artikel 12 i Kyotoprotokollet och beslut vid partsmötet och vars storlek är ett ton koldioxidekvivalenter,

13) *utsläppsenhet* tilldelad utsläppsmängdsenhet (AAU), sänkkredit (RMU), utsläppsminskning (ERU) eller certifierad utsläppsminskning (CER),

14) *klimatkonventionens transaktionsförteckning* en oberoende transaktionsförteckning, som har upprättats i enlighet med beslut vid partsmötet för övervakning av att de förpliktelser och begränsningar vilka gäller internationella överföringar av utsläppsenheter och tilldelade utsläppsmängdsenheter följs, och som förs av sekretariatet för klimatkonventionen,

15) *gemenskapens utsläppshandelssystem* ett arrangemang som möjliggör handel med utsläppsmängdsenheter som omvandlats till utsläppsrätter inom gemenskapen och vilket täcker Europeiska unionens medlemsstater i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG, nedan utsläppshandelsdirektivet,

16) *kommissionens registerförordning* kommissionens förordning (EG) nr 2216/2004 om ett standardiserat och skyddat registersystem i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG och Europaparlamentets och rådets beslut 280/2004/EG,

17) *nationellt register* det register som avses i 42 § 1 mom. i lagen om utsläppshandel,

18) *registeradministratör* den utsläppshandelsmyndighet som avses i lagen om utsläppshandel,

19) *depåkonto* ett konto som öppnats i det nationella registret för förvaring av utsläppsrätter som avses i lagen om utsläppshandel med undantag av återlösens- och annulleringskonton,

20) *statens konto* en konventionsparts depåkonto som finns i det nationella registret och avses i kommissionens registerförordning,

21) *kontoinnehavare* den för vars räkning registeradministratören har öppnat ett konto i det nationella registret,

22) *återlösenskonto* ett konto som registeradministratören har upprättat i det nationella registret i enlighet med kommissionens registerförordning och på vilket förvaras sådana utsläppsenheter med vilka syftet är att påvisa att den förpliktelse att begränsa utsläppen som har ställts för Finland med stöd av artikel 3.1 i Kyotoprotokollet uppfylls, samt med

23) *annulleringskonto* ett sådant konto som registeradministratören har upprättat i det nationella registret i enlighet med kommissionens registerförordning och beslut vid partsmötet och till vilket överförs utsläppsenheter för att det skall bli omöjligt för någon stat att använda dem för att påvisa att den förpliktelse att begränsa utsläppen som har ställts för staten med stöd av artikel 3.1 i Kyotoprotokollet uppfylls.

2 kap.

Deltagande i projekt och i den internationella utsläppshandeln

4 §

Beslut om deltagande i Kyotomekanismerna

Beslut om att ett projekt i enlighet med

artikel 6.1 punkt a i Kyotoprotokollet i finska statens namn skall godkännas som ett projekt för gemensamt genomförande fattas av miljöministeriet. Miljöministeriet fattar också beslut om en fullmakt som i enlighet med artikel 6.3 i Kyotoprotokollet skall ges i finska statens namn om deltagande i ett sådant projekt eller i beredningen av projektet.

Beslut om att ett projekt i finska statens namn skall godkännas som ett projekt för mekanismen för en ren utveckling fattas av utrikesministeriet. Utrikesministeriet fattar också beslut om att en fullmakt i finska statens namn skall ges om deltagande i ett sådant projekt eller i beredningen av projektet.

Beslut om särskilda fullmakter som ges i finska statens namn om förvaring av utsläppsenheter på ett depåkonto i det nationella registret och om sådana överföringar till och från kontot som ingår i den internationella utsläppshandeln fattas av miljöministeriet. Miljöministeriet idkar också internationell utsläppshandel i finska statens namn.

5 §

Fullmakt vid gemensamt genomförande och mekanismen för en ren utveckling när projektet genomförs annanstans än i Finland

Fullmakt att delta i ett sådant projekt för gemensamt genomförande eller projekt för mekanismen för en ren utveckling som genomförs någon annanstans än i Finland, eller i beredningen av ett sådant projekt, ges på ansökan

1) till en verksamhetsutövare som avses i lagen om utsläppshandel och som har ett giltigt utsläppstillstånd, eller

2) till en annan juridisk person än en i 1 punkten avsedd verksamhetsutövare som är solvent, har hemort i Finland och även i övrigt bedöms ha faktiska möjligheter att delta i ett projekt i enlighet med Finlands internationella åtaganden.

Fullmakten kan inte gälla ett projekt i fråga om vilket det är uppenbart att det inte med stöd av 7 § kan godkännas som ett projekt för gemensamt genomförande eller för mekanismen för en ren utveckling.

Ansökan om fullmakt och om godkän-

nande av ett projekt enligt 7 § kan även göras samtidigt.

6 §

Innehållet i och giltighetstiden i fråga om en fullmakt för ett projekt som genomförs annanstans än i Finland

I den fullmakt som avses i 5 § fastställs det eller de projekt som fullmakten gäller. Om fullmakten gäller beredningen av ett eller flera projekt, fastställs fullmaktshavarens behörighet åtminstone per värdstat och projekttyp.

En fullmakt kan inte gälla behörighet att utfärda ett godkännande som avses i 7 §.

En fullmakt för ett projekt gäller den tid som fullmaktshavaren har möjlighet att i sin besittning få utsläppsenheter som projektet producerar.

En fullmakt som gäller beredning av ett projekt ges för viss tid, dock högst fem år.

Om fullmakt att delta i samma projekt ges flera deltagare, skall fullmakterna ges dem separat.

7 §

Godkännandet av ett projekt som genomförs utanför Finland som ett projekt för gemensamt genomförande eller för mekanismen för en ren utveckling

Finska statens godkännande av ett projekt som ett projekt för gemensamt genomförande eller för mekanismen för en ren utveckling ges på ansökan av en juridisk person med fullmakt enligt 5 § för ett projekt som genomförs utanför Finland, om

- 1) sökanden är delaktig i projektet,
- 2) avsikten är att utsläppsenheter som projektet producerar skall bokföras på sökandens depåkonto i det nationella registret,
- 3) värdstat i projektet är en part i Kyoto-protokollet och den för sin del har godkänt projektet som ett projekt för gemensamt genomförande eller för mekanismen för en ren utveckling, samt

4) projektet i fråga om mål och planerat genomförande uppfyller de villkor som ställts i Kyotoprotokollet, i beslut vid partsmötet och i artikel 11 b 6 i utsläppshandelsdirektivet och det även i övrigt skall anses genomförbart.

Godkännande ges dock inte, om projektets innehåll eller realiseringsätt står i strid med de principer för internationellt samarbete eller med de internationella juridiska förpliktelser som gäller Finland eller om ett godkännande annars vore ägnat att skada Finlands nationella intressen.

Ministeriets beslut om godkännande av ett projekt där finska staten deltar kan fattas utan ansökan. I övrigt kan avvikelser inte göras från 1 och 2 mom. när ett godkännande utfärdas.

8 §

Fullmakt och godkännande för en fond

Utan hinder av vad som i 5 § 1 mom. föreskrivs om hemorten för fullmaktshavaren, kan en fullmakt enligt 5 § också ges en utländsk juridisk person som administrerar en sådan fond

1) till vilken finska staten har anslutit sig och

2) vars medel används för beredningen och genomförandet av sådana projekt för gemensamt genomförande eller för mekanismen för en ren utveckling, av vilka de som har anslutit sig till fonden har rätt att få en viss andel av de utsläppsenheter som uppkommer i projektet.

Utan hinder av 7 § 1 mom. 2 punkten kan ett godkännande enligt 7 § också ges för ett projekt för vilket fullmakt har getts med stöd av 1 mom.

Om det är nödvändigt till följd av fondens verksamhetsprinciper och projektens art, kan den fullmakt som avses i 1 mom. gälla både projekt för gemensamt genomförande och projekt för mekanismen för en ren utveckling. Fullmakten ges då av det ministerium som avses i 4 § och som gett den fullmakt som omfattar större delen av fondens verksamhet, sedan det andra ministeriet har hörts i saken.

9 §

Godkännande av ett projekt som skall genomföras i Finland som ett projekt för gemensamt genomförande samt den fullmakt som ingår i godkännandet

Finska statens godkännande av ett projekt som ett projekt för gemensamt genomförande kan på ansökan ges för ett projekt som skall genomföras inom Finlands territorium eller ekonomiska zon, om

1) projektets planerade deltagarstat eller deltagarstater är parter i Kyotoprotokollet och de enligt bilaga B till protokollet är skyldiga att minska sina utsläpp,

2) sökanden är en juridisk person med hemort i Finland,

3) sökanden är solvent och även i övrigt har faktiska möjligheter att delta i projektet,

4) projektet till sitt innehåll uppfyller de villkor som ställts i Kyotoprotokollet, i beslut vid partsmötet och i artikel 11 b 6 i utsläppshandelsdirektivet och det även i övrigt skall anses genomförbart,

5) projektet kan genomföras i enlighet med den lagstiftning som skall följas i Finland, och

6) det finns en godtagbar plan för övervakning av de utsläpp som projektet omfattar och kontroll av de utsläppsminskningar som projektet åstadkommer.

Godkännande ges inte för ett projekt som minskar utsläppen av växthusgaser från en anläggning som deltar i gemenskapens utsläppshandelssystem.

Om ett projekt inte redan har godkänts av någon annan deltagarstat som ett projekt för gemensamt genomförande, skall som ett villkor för att ett godkännande i finska statens namn skall träda i kraft ställas att för projektet fås ett sådant godkännande.

Godkännandet av ett projekt inbegriper också en i finska statens namn given fullmakt för denna sökande att delta i projektet. På fullmaktens innehåll och giltighetstid tillämpas 6 § 3 och 5 mom.

Ministeriets beslut om godkännande av ett projekt där finska staten deltar kan fattas utan ansökan. I övrigt kan avvikelser inte göras från denna paragraf när ett godkännande utfärdas.

10 §

Kontroll av utsläppsminskningssenheter från ett projekt för gemensamt genomförande som genomförs i Finland och godkännandet av kontrollören

För kontroll av utsläppsminskningar från ett projekt för gemensamt genomförande som genomförs i Finland skall anlitas en kontrollör som har godkänts av miljöministeriet för projektet i fråga.

Förutsättningar för att en kontrollör kan godkännas är att

1) kontrollören är en juridisk person som är registrerad i Finland eller i ett annat land som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller en del av en sådan juridisk person,

2) kontrollören är funktionellt och ekonomiskt oberoende av det projekt som skall kontrolleras,

3) kontrollören till sitt förfogande har sådana ekonomiska resurser som verksamheten kräver och som är tillräckliga för att den skall kunna organiseras på adekvat sätt samt för att eventuellt skadeståndsansvar skall kunna täckas,

4) kontrollören har de anordningar och redskap samt arbets- och informationshanteringssystem som verksamheten förutsätter,

5) kontrollören till sitt förfogande har tillräcklig personal som med hänsyn till projektets egenskaper är kompetent att bedöma växthusgasutsläppen i det projekt som skall kontrolleras, samt

6) kontrollören har tillräcklig kännedom om de bestämmelser och beslut i klimatkonventionen och Kyotoprotokollet som gäller projekten för gemensamt genomförande.

Kontrollören skall i sina offentliga förvaltningsuppgifter enligt denna lag följa lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999), lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003), förvaltningslagen (434/2003) och språklagen (423/2003).

Miljöministeriet kan vid godkännandet av kontrollören i beslutet om godkännande ställa villkor som är nödvändiga för att kontrollen skall kunna genomföras på behörigt sätt. Miljöministeriet kan dessutom genom förordning

utfärda närmare bestämmelser om kontrollen av utsläpp, rapporten om utsläpp, kontrollörens utlåtande, förfarandet vid godkännande av kontrollörer, bedömningen av förutsättningarna för godkännande och utförandet av kontrolluppdraget.

11 §

Återkallande av godkännande av kontrollör

Om en kontrollör inte längre uppfyller kraven enligt 10 § eller i väsentlig grad handlar i strid med gällande bestämmelser och villkoren i beslutet om godkännande, skall miljöministeriet uppmana kontrollören att korrigera sin verksamhet inom en utsatt tid. Om kontrollören inte har fått sin verksamhet att stämma överens med bestämmelserna och tillståndsvillkoren inom den utsatta tiden, kan miljöministeriet återkalla godkännandet av kontrollören.

12 §

Sökande av ändring i kontrollörens utlåtande

Rättelse i kontrollörens utlåtande får sökas hos kontrollören inom 14 dagar från det att utlåtandet delgavs. Anvisningar för rättelseyrkande skall bifogas utlåtandet.

Ändring i kontrollörens beslut i rättelseförfarande får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

13 §

Fastställelse av utsläppsminskningenheter i projekt som skall genomföras i Finland

Miljöministeriet beslutar om fastställelse av de utsläppsminskningenheter som uppkommit i ett projekt för gemensamt genomförande som realiserats i Finland på begäran av projektets fullmaktshavare eller om finska staten är deltagare på eget initiativ, sedan ministeriet har fått en rapport om de utsläppsminskningar som åstadkommit i projektet och denna rapport stämmer överens med den kontrollplan som presenterades i samband med att projektet godkändes. Beslutet om fastställelse gäller de utsläppsminskningse-

heter som åstadkommit efter det förra beslutet om fastställelse. I samband med detta beslutar ministeriet också om att dessa utsläppsminskningenheter skall bokföras på statens konto i det nationella registret genom att motsvarande mängd tilldelade utsläppsmängdsenheter eller sänkkrediter som finns på kontot omvandlas till utsläppsminskningenheter. På motsvarande sätt beslutar miljöministeriet på begäran av fullmaktshavaren eller enligt avtal att dessa utsläppsminskningenheter skall överföras på deltagarstaternas och dessas fullmaktshavares konton.

Mängden av de utsläppsminskningenheter som skall bokföras i enlighet med 1 mom. kan inte överstiga en mängd som motsvarar den åstadkomna utsläppsminskningen.

Om finska staten inte uppfyller de behörighetsvillkor för en världstat i ett projekt för gemensamt genomförande vilka fastställts i beslut vid partsmötet, skall den rapport som avses i 1 mom. grunda sig på det kontrollförfarande som besluten vid partsmötet förutsätter i dylika situationer.

14 §

Rapport om hur projektet framskrider

Den myndighet som ger fullmakt kan förordna att en fullmaktshavare som deltar i ett projekt för gemensamt genomförande eller för mekanismen för en ren utveckling eller i beredningen av ett sådant projekt med bestämda intervaller skall rapportera hur projektet eller beredningen framskrider och vilka deltagarstaterna i projektet är.

15 §

Fullmakt att förvara utsläppsenheter på konto och att överföra dem i den internationella utsläppshandeln

För att utsläppsenheter skall få förvaras på ett annat depåkonto än statens konto behövs en fullmakt.

En verksamhetsutövare som avses i lagen om utsläppshandel och som har ett giltigt utsläppstillstånd samt den som har en i denna lag avsedd fullmakt att delta i ett projekt för gemensamt genomförande eller för mekanis-

men för en ren utveckling, har med stöd av detta moment fullmakt att förvara alla utsläppsenheter på sitt depåkonto i det nationella registret.

Fullmakt att förvara alla utsläppsenheter på sitt depåkonto ges någon annan än en juridisk person som avses i 2 mom. på ansökan, om denne är solvent och även i övrigt har faktiska möjligheter att idka internationell utsläppshandel i enlighet med kraven i Kyoto-protokollet och besluten vid partsmötet. Beslut om fullmakt fattas av miljöministeriet.

Den fullmakt som avses i 3 mom. ges för en viss tid, dock inte för en längre tid i sänder än en åtagandeperiod och de fyra månader som följer på den.

Den fullmakt som avses i 2 och 3 mom. innehåller också en fullmakt för fullmaktshavaren att inom ramen för den internationella utsläppshandeln överföra utsläppsenheter mellan sitt depåkonto i det nationella registret och ett konto i ett annat register som inte hör till gemenskapens utsläppshandelssystem och som är kopplat till klimatkonventionens transaktionsförteckning.

16 §

Återkallande av en fullmakt

En fullmakt som gäller ett projekt för gemensamt genomförande eller för mekanismen för en ren utveckling eller beredning av ett sådant projekt liksom också en separat fullmakt att förvara utsläppsenheter på depåkontot kan återkallas helt eller delvis, om villkoren för fullmakten inte längre uppfylls.

En fullmakt kan återkallas till följd av försummelse av den rapporteringsskyldighet som avses i 14 § till dess fullmaktshavaren lämnar den krävda rapporten.

En fullmakt kan också återkallas, om fullmaktshavaren avsiktligt eller av oaktsamhet överskrider sin behörighet som fastställs i fullmakten, eller försummar att uppfylla sina uppgifter på det sätt som förutsätts i fullmakten.

En fullmakt återkallas av den som har gett den.

17 §

Åtgärder när en fullmakt som gäller förvaring av utsläppsenheter upphör

Om en kontoinnehavare inte längre har en gällande fullmakt enligt 15 § och det finns utsläppsenheter på kontoinnehavarens depåkonto, skall kontoinnehavaren inom två månader från det denne fått kännedom om det beslut som leder till att fullmakten upphör eller inom en månad från utgången av den tidsfrist som orsakar upphörandet ge registeradministratören nödvändiga uppdrag för att enheterna skall kunna flyttas från kontot. Om enheterna inte flyttas auktionerar registeradministratören för kontoinnehavarens räkning ut de enheter som finns på kontot och överför dem till den nya ägarens depåkonto.

Bestämmelsen i 1 mom. gäller inte utsläppsenheter som förvaras på ett sådant depåkonto om vars avslutande föreskrivs i kapitel III avsnitt 4 i kommissionens registerförordning.

18 §

Återkallande av godkännandet av ett projekt

Ett godkännande som gäller ett projekt för gemensamt genomförande eller för mekanismen för en ren utveckling och som skall genomföras någon annanstans än i Finland kan återkallas, om projektets värdestat upphör att vara part i Kyotoprotokollet.

Ett godkännande som gäller ett projekt för gemensamt genomförande och som skall genomföras i Finland kan återkallas, om en deltagarstat i projektet upphör att vara part i Kyotoprotokollet.

Ett godkännande återkallas av den som har gett det.

19 §

Delgivning av fullmakt och godkännande

Ett beslut om fullmakt och om godkännande av ett projekt samt ett beslut om återkallande av dem skall delges registeradministratören.

Registeradministratören för en offentlig förteckning över de personer som har en fullmakt av en finsk myndighet och över de projekt för vilka har getts ett finskt godkännande.

20 §

Bemyndigande att genom förordning meddela bestämmelser om innehållet i ansökningar och rapporter

Det ministerium till vars uppgift hör att utfärda godkännanden och fullmakter för projekt utfärdar genom förordning bestämmelser om innehållet i de ansökningar som gäller godkännande och fullmakt. Ministeriet kan också genom förordning utfärda bestämmelser om innehållet i den rapport som gäller hur projektet eller beredningen av det framskrider.

21 §

Internationella avtal som gäller projekt för gemensamt genomförande

Miljöministeriet kan med den behöriga myndigheten i en stat som är part i Kyotoprotokollet och nämns i bilaga B till protokollet ingå avtal om hur enskilda projekt för gemensamt genomförande skall realiseras i staten i fråga. Avtalen får dock inte gälla frågor som hör till området för lagstiftningen eller annars kräver godkännande av riksdagen.

3 kap.

Det nationella registrets verksamhet

22 §

Det nationella registret och registeradministratörens uppgifter

Det nationella registret är det register i Finland som förutsätts i besluten vid partsmötet och i kommissionens registerförordning.

Till registeradministratörens uppgifter hör, utöver det som föreskrivs någon annanstans, att med användning av det nationella registret och i enlighet med besluten vid partsmötet,

kommissionens registerförordning och bestämmelserna i denna lag

1) föra bok över beviljande, innehav, överföring och anskaffning av utsläppsenheter liksom också över överföring av utsläppsenheter till återlösens- och annulleringskontona samt till nästa åtagandeperiod,

2) realisera överföringarna av utsläppsenheter mellan olika konton i det nationella registret och mellan ett konto i det nationella registret och ett konto i ett annat register som inte hör till gemenskapens utsläppshandelsystem och som är kopplat till klimatkonventionens transaktionsförteckning, samt

3) utföra omvandlingen av tilldelade utsläppsmängdsenheter och sänkkrediter till utsläppsminskningenheter.

23 §

Innehavaren av statens konto

Innehavare av statens konto i det nationella registret är miljöministeriet.

I egenskap av innehavare av statens konto fastställer miljöministeriet

1) vid ingången av varje åtagandeperiod, sedan det granskningsförfarande som avses i artikel 8 i Kyotoprotokollet har upphört, Finlands tilldelade utsläppsmängd som skall bokföras på statens konto i det nationella registret,

2) utgående från en anmälan från Statistikcentralen, sedan det granskningsförfarande som avses i artikel 8 i Kyotoprotokollet har upphört, mängden av de sänkkrediter som uppkommit i Finland på olika sätt under åtagandeperioden och som skall bokföras på statens konto i det nationella registret men som ännu inte har bokförts, samt

3) vid ingången av varje åtagandeperiod, efter att ha hört jord- och skogsbruksministeriet, valet av tidpunkt för bokföring av de sänkkrediter som uppkommer på olika sätt under åtagandeperioden i Finland.

Miljöministeriet beslutar också om överföringen av utsläppsenheter från statens konto till återlösens- eller annulleringskontot, om inte överföringen i kommissionens registerförordning eller i denna lag har föreskrivits som registeradministratörens uppgift utan uttryckligt uppdrag.

24 §

Initial bokföring av tilldelade utsläppsmängdsenheter och sänkkrediter

Registeradministratören bokför tilldelade utsläppsenheter på statens konto på uppdrag av kontoinnehavaren vid ingången av varje åtagandeperiod. Likaså bokför registeradministratören sänkkrediter på statens konto på uppdrag av kontoinnehavaren vid utgången av varje åtagandeperiod eller vid utgången av varje år som ingår i en åtagandeperiod.

25 §

Överföring av utsläppsenheter mellan konton

Registeradministratören utför på uppdrag av kontoinnehavaren sådana överföringar av utsläppsenheter för vilka kontoinnehavaren har en fullmakt som avses i 15 § från dennes depåkonto i det nationella registret till ett konto i ett annat register som inte hör till gemenskapens utsläppshandelssystem och som är kopplat till klimatkonventionens transaktionsförteckning, om inte överföringen står i strid med Kyotoprotokollet, besluten vid partsmötet eller gemenskapslagstiftningen.

Likaså skall registeradministratören bokföra överföringar av utsläppsenheter från ett konto i ett register som inte hör till gemenskapens utsläppshandelssystem och som är kopplat till klimatkonventionens transaktionsförteckning till ett sådant depåkonto i det nationella registret, vars innehavare har en fullmakt som avses i 15 § och till vilket denna andra registeradministratör har anvisat dem, om inte överföringen står i strid med Kyotoprotokollet, besluten vid partsmötet eller gemenskapslagstiftningen.

Bestämmelser om registeradministratörens skyldighet att utföra överföringar av utsläppsenheter mellan konton i register som hör till gemenskapens utsläppshandelssystem ingår i kommissionens registerförordning.

Om registeradministratören konstaterar att denne inte kan utföra överföringarna i enlighet med kontoinnehavarens begäran, skall

denne omedelbart meddela detta till kontoinnehavaren och specificera skälet varför överföringen inte kan göras.

26 §

Allmän begränsning av överföringarna av utsläppsenheter

Ett godkännande eller en fullmakt som utfärdats med stöd av denna lag ger inte rätt att få utsläppsenheter överförda till eller från ett konto i det nationella registret, om

1) själva överföringen står i strid med Kyotoprotokollet, besluten vid partsmötet eller gemenskapslagstiftningen, eller om

2) överföringen skulle leda till en situation där den på depåkontona och återlösenskontot i det nationella registret antecknade

a) totalmängden av alla utsläppsrätter och övriga utsläppsenheter underskrider det gränsvärde som fastslagits i beslut vid partsmötet, eller

b) totalmängden av utsläppsenheter som härstammar från projekt av vissa slag överskrider det gränsvärde som fastslagits i beslut vid partsmötet.

Om överföringar av utsläppsenheter från ett konto i det nationella registret måste begränsas av ett skäl som avses i 1 mom. 2 punkten underpunkt a, sparar registeradministratören överföringsuppdragen och utför dem i den ordning de anlänt efter det att skälet till begränsningen har upphört att existera.

27 §

Överföring av utsläppsenheter till återlösens- och annulleringskonton

Registeradministratören utför överföringar av utsläppsenheter från olika konton i det nationella registret till återlösenskontot på uppdrag av kontoinnehavaren och till annulleringskontona antingen i de fall som föreskrivs i kommissionens registerförordning eller på uppdrag av kontoinnehavaren. Om en överföring som görs av något annat skäl än på ett uppdrag förutsätter val mellan olika typer av utsläppsenheter, skall registeradministratören ge kontoinnehavaren möjlighet att göra detta val.

28 §

Begränsningar i överföringen av utsläppsenheter till nästa åtagandeperiod

Registeradministratören skall efter utgången av en tilläggsperiod som infaller efter åtagandeperioden och som har fastställts genom beslut vid partsmötet till annulleringskontot överföra de sänkkrediter och de från sänkkrediter omvandlade utsläppsminskingsenheter på varje kontoinnehavares depåkonto som har åstadkommit under den föregående åtagandeperioden.

Om det sedan tilläggsperioden gått ut och efter det att åtgärden enligt 1 mom. har vidtagits

1) fortfarande på depåkontona i det nationella registret finns sådana utsläppsminskingsenheter eller certifierade utsläppsminskningar som har uppkommit innan åtagandeperioden gått ut, och

2) mängden dylika enheter på alla depåkonton totalt för någondera eller båda typerna av utsläppsenheter är större än 2,5 procent av den tilldelade utsläppsmängd som fastställts för Finland för den åtagandeperiod som gått ut,

skall registeradministratören överföra enheter som avses i 1 punkten från depåkontona till annulleringskontot i en sådan mängd att den gräns som avses i 2 punkten uppnås för ifrågavarande typ av utsläppsenhet. Utsläppsenheter av ifrågavarande slag skall då överföras från depåkontona i samma relation som dylika enheter på varje konto utgör av summan av dylika enheter på alla depåkonton.

Om en del av en utsläppsenhet skall överföras med stöd av 2 mom., överförs hela enheten.

Registeradministratören skall i god tid innan tilläggsperioden går ut påminna kontoinnehavarna om de skyldigheter som i denna paragraf föreskrivs för registeradministratören.

29 §

Tillsynen över hela reserven av utsläppsenheter

Miljöministeriet har till uppgift att bevaka

utvecklingen i fråga om hela reserven av utsläppsenheter i det nationella registret. För detta skall registeradministratören regelbundet meddela miljöministeriet de totala mängderna av utsläppsätter och andra typer av utsläppsenheter både på alla i lagen om utsläppshandel avsedda verksamhetsutövers konton sammanlagt och på alla andra kontoinnehavares konton sammanlagt samt även mängden utsläppsenheter på återlösenskontot.

30 §

Registeruppgifternas offentlighet

I fråga om offentligheten för de uppgifter som finns i det nationella registret gäller det som föreskrivs om detta i kommissionens registerförordning.

4 kap.

Särskilda bestämmelser

31 §

Ändringsökande

I ett beslut av ministeriet eller registeradministratören som fattats med stöd av denna lag söks ändring genom besvär på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen.

32 §

Avgifter för myndighetsprestationer

Bestämmelser om storleken på de avgifter som skall tas ut för ministeriets beslut om fullmakt och godkännande meddelas genom förordning av ifrågavarande ministerium med iakttagande av vad som föreskrivs i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

Bestämmelser om registeradministratörens rätt att ta ut en avgift för uppgifter som gäller förandet av konton i det nationella registret finns i lagen om utsläppshandel.

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 109

5 kap.

34 §

Ikraftträdande*Fullmakter och godkännanden som utfärdats innan lagen träder i kraft*

33 §

Lagens ikraftträdande

Denna lag påverkar inte behörigheten i de fullmakter och godkännanden som utfärdats före lagens ikraftträdande och som gäller projekt för gemensamt genomförande och projekt för mekanismen för en ren utveckling.

Denna lag träder i kraft den 12 februari 2007.

Helsingfors den 2 februari 2007

Republikens President**TARJA HALONEN**

Handels- och industriminister *Mauri Pekkarinen*